Măştii, ca şi legăturile ciudate înfiripate între temnicer şi victima sa. Datorită comentariilor din scrisorile lui Louvois, el lămureşte atît detenţiunea, cît şi sistemul politic care o inspiră. Arrese demonstrează fără dificultate cît de mult tradiţia orală — lenjerie frumoasă, mîncăruri alese, curtoazie —se aplică lui Fouquet. El notează că bugetul alocat Măştii este aproape acelaşi ca al lui Fouquet: 5 869 404 franci vechi pe lună. După părerea lui, costul total al captivităţii lui Fouqul şi al Măştii la un loc atinge 1 666 927 800 franci. El demonstrează uşor că moartea lui Fouquet, la 23 martie 1680, la Pignerol este suspectă: nici un act de deces n-a fost întocmit, cadavrul n-a fost regăsit niciodată. Cîteva luni mai tîrziu, Saint-Mars scria lui Louvois că el continuă să descopere documente în buzunarele hainei lui Fouquet. Uşurarea detenţiunii lui Fouquet, vestea apropiatei lui puneri în libertate supravegheată nu puteau decît să displacă, aşa cum spune Arrese, „clicii de năpîrci", adică lui Colbert (pe armoriile lui figurau năpîrci) şi lui Louvois. Eliberarea lui putea s-o deranjeze şi pe văduva Scarron, alias doamna de Maintenon, care, după unele păreri, ar fi fost amanta lui Fouquet. Cea mai mare obiecţie care se poate aduce acestei teze e că Fouquet, deşi cu sănătatea cam şubredă în momentul arestării, şi mereu bolnav, după aceea, ajunsese totuşi, după 42 de ani de captivitate, la vîrsta de 89 ani. Mai mult încă, e greu de admis, aşa cum sugerează Arrese, că leşul valetului Dauger a fost trecut drept acela al fostului ministru de finanţe.

La rîndu-i, Paul Morand greşeşte cînd afirmă în lucrarea sa, „Fouquet sau soarele întunecat", că Saint-Mars ar fi spus despre Fouquet că-i „un mieluşel". În realitate, Saint-Mars scria, la 26 februarie 1672: „Atîta timp cît nu l-am avut pe domnul de Lauzun în închisoare, am crezut că domnul Fouquet era unul din deţinuţii cei mai greu de păzit; dar acum, spun că-i un mieluşel faţă de celălalt". Departe de a fi un „mieluşel", Fouquet se plînge mereu, protestează, cere nu unul, ci doi valeţi, haine de schimb, căldură, un medic în permanenţă, un duhovnic. Încearcă mereu să comunice cu lumea de afară. Nu i se dă hîrtie şi cerneală; el scrie pe cămăşi, apoi pe panglici, care trebuie vopsite în negru. Vinul şi funinginea din sobă îl ajută să-şi fabrice cerneală, iar din oasele de pui îşi face pene de scris. Fabricîndu-şi cerneală simpatică, scrie printre rîndurile cărţilor. Guvernatorul, spionîndu-l se strecoară noaptea în vîrful picioarelor în celula lui şi-i fură hîrtiile în beteliile pantalonilor.

Lauzun, un deţinut nu prea comod şi Dauger, un valet cel puţin ciudat

Cavalerul de Lauzun, colonel de dragoni, căpitanul gărzilor, prietenul de chefuri şi dezmăţ al lui Ludovic al XIV-lea, avu imprudenţa să placă ducesei de Montpensier, vara regelui. Aceasta contracară politica regală, aşa că, între monarh şi Lauzun, avu loc o ceartă publică, urmarea fiind întemniţarea lui Lauzun între zidurile fortăreţei Pignerol. Încăpăţînîndu-se să nu renunţe la gradul de căpitan al gărzilor şi nici la proiectul său matrimonial, i se prelungi detenţiunea la Pignerol, unde a rămas din 1671 pînă în 1681. Înainte de a fi eliberat, datorită unei donaţii pe care ducesa de Montperier o făcu unui bastard al doamnei de Montespan, Lauzun îl făcu pe Saint-Mars să plătească scump detenţiunea lui arbitrară: dădea foc, simula sinucideri, se prefăcea bolnav şi cîte multe altele!... Acestui război al nervilor, Lauzun îi adăuga, noaptea, o activitate de termită. După o îndelungată muncă, el reuşi să străpungă duşumeaua din camera lui, să se strecoare prin ea în cea de dedesubt şi, rupînd o gratie de la fereastră, să sară în curtea donjonului, unde începu, noapte de noapte, să dărîme zidul incintei.

Astfel izbuti, în 1677, să pătrundă la Fouquet, uluit să vadă apărînd un om pe care îl lăsase, cu zeci de ani în urmă, împărţind metresele şi favorurile regelui. Cînd, în 1679, situaţia lui Fouquet se mai îmbunătăţi şi i se îngădui să primească la prînz pe Lauzun şi „să-şi petreacă după-amiaza" cu el, ei se vedeau deja, în secret, de doi ani, în fiecare noapte.

Abia după moartea ex-ministrului de finanţe, Saint-Mars descoperi gaura din cămin, ceea ce costă libertatea lui La Riviére, îngroşă misterul Măştii şi atrase şi mai mult atenţia istoricilor asupra lui Dauger sau Danger. La cererea lui Saint-Mars, Louvois îi permise să adauge primului valet al lui Fouquet, La Riviére, deseori bolnav, încă un servitor: Dauger. Dar, poruncea ministrul, existenţa lui Dauger nu trebuie să fie cunoscută de Lauzun, iar servitorul trebuie să fie închis într-o altă celulă, la fiecare din vizitele pe care cavalerul le făcea lui Fou-

quet. La ce oare, dacă nu spre a-l împiedica pe Dauger să-şi descarce inima în faţa cavalerului pe care, mai devreme sau mai tîrziu, ducesa de Montpensier va face să fie eliberat? Descoperirea duşumelei găurite a provocat o adevărată alarmă: nu numai că Lauzun cunoştea existenţa lui Dauger, dar l-a şi întîlnit în toate nopţile, timp de doi ani, în compania lui La Riviére care, şi el, trebuie să fi ştiut.... Ce?...

Reacţia lui Louvois este promptă: porunceşte ca cei doi servitori să fie ţinuţi la secret într-o carceră strîmtă şi să-l lase să creadă pe Lauzun, ca şi pe toţi ceilalţi deţinuţi din fortăreaţă, că ei au fost eliberaţi. De ce oare? Din acel moment, corespondenţa devine şi mai eliptică, cei doi oameni nu mai pomenesc nici un nume în scrisorile lor (afară de acela al lui Matthioli) spunînd doar: „fostul d-tale deţinut", „cei doi vulpoi bătrîni" etc.

După cîteva luni (1681), spre marea uşurare a lui Saint-Mars, Lauzun este eliberat, în timp ce guvernatorul este înălţat în grad şi transferat la Exiles. Louvois îi ordonă să ducă cu el, din cei cinci deţinuţi aflaţi în viaţă, „doi dintre cei mai importanţi". Aceştia nu erau nici Matthioli, nici călugărul nebun, nici Dubreuil, dar cu siguranţă La Riviére, şi Dauger, pe care toată lumea din Pignerol îi credea eliberaţi. În ianuarie 1687, unul din cei doi „vulpoi" moare la Exiles. Înclinăm să credem că e vorba de La Riviere, bolnav de multă vreme. În august al aceluiaşi an, Saint-Mars este din nou avansat şi trimis la fortăreaţa de pe insula Sfînta Margareta. El vine aici însoţit de deţinutul supravieţuitor, care face drumul într-o litieră acoperită cu pînză cerută, încît e cît pe aci să se înăbuşe de mai multe ori. În ianuarie 1694, Louvois trimite la Sfînta Margareta deţinuţii pe care Saint-Mars îi lăsase. Călugărul nebun murise cu un an înainte, aşa că nu mai rămîn decît Dubreuil şi Matthioli. Acesta (sau cel puţin deţinutul „care avea un valet") moare în aprilie. Aşadar, nu mai rămîn decît doi: Dubreuil şi Dauger. Cînd Saint-Mars este numit la Bastilia, fiul lui Louvois îi ordonă să aducă cu el pe „fostul lui deţinut". Acesta nu e Dubreuil, ci Dauger, dacă ne încredem în cronologia întemniţărilor: Fouquet (1664—1680), La Riviére (1665—1687), Dauger (1669-?), Lauzun (1671—1681), călugărul (1674—1694), Dubreuil (1676-?), Matthioli (1679—1694). Dar de astădată nici o pînză cerută nu înconjoară litiera deţinutului. La 18 septembrie 1698, el intră cu o mască pe faţă în închisoarea Bastilia. Dar ar fi intrat şi în istorie dacă Saint-Mars ar fi renunţat să-i acopere chipul cu o mască de catifea neagră? Omului nu-i plac misterele şi dacă nu înţelege unul, născoceşte altele.

Îndărătul acestei măşti de catifea neagră, şi după publicarea scrisorilor lui Louvois, istoricii au din ce în ce mai mult tendinţa să descopere chipul lui Dauger, intrigaţi de atenţia exagerată pe care ministrul n-a încetat s-o manifeste faţă de acest „valet" şi acest „şnapan". Jean-Christian Petitfils ţine să sublinieze în lucrarea sa „Omul cu masca de fier" (editura Penin, 1970) condiţiile suspecte ale arestării lui. La 19 iulie 1679, Louvois trimite o scrisoare lui Saint-Mars, pe atunci guvernatorul fortăreţei Pignerol, înştiinţîndu-l de sosirea lui Dauger, care îi va fi predat de către căpitanul de Vauroy. Ordinul scris încredinţat acestuia din urmă, datat 26 iulie, n-a fost niciodată înregistrat şi ne-am putea îndoi de existenţa lui, dacă nu s-ar fi descoperit originalul. De atunci, toate ipotezele extravagante s-au emis asupra persoanei „şnapanului", identificat cu tot felul de complotişti, nobili sau ofiţeri. Pentru Marcel Pagnol, el nu poate fi altceva decît fratele geamăn al lui Ludovic al XIV-lea. Pentru J.C. Petitfils, el este un agent secret al lui Louvois, care n-a reuşit să-l asasineze pe Colbert, duşmanul lui de moarte. Pentru Arrese, acest ordin i-a permis lui Fouquet să devină Masca de fier.

Doar Georges Mongredien priveşte adevărul în faţă: acest valet este, cu siguranţă, — cum arată el în „Masca de fier" (editura Hachette, 1925), Masca de fier, dar despre el nu se ştie nimic, cum nu se ştie dacă Dauger sau Danger este numele lui adevărat.

Aşadar, legenda deţinutului din închisoarea Bastiliei „al cărui nume nu se rosteşte", n-a dispărut încă, stăruind pînă în zilele noastre.

PAUL B. MARIAN

I-am cunoscut în Hamburg, Copenhaga, Stockholm, Oslo... Același chip trist, supt, sfîșiat. Sînt indivizi zdrobiți în mod asemănător de către societate, victime ale dramaticului decalaj dintre vis (fericire, reușită, căsătorie) și realitate.

CAROL ROMAN

FUMUL AMĂGIRILOR

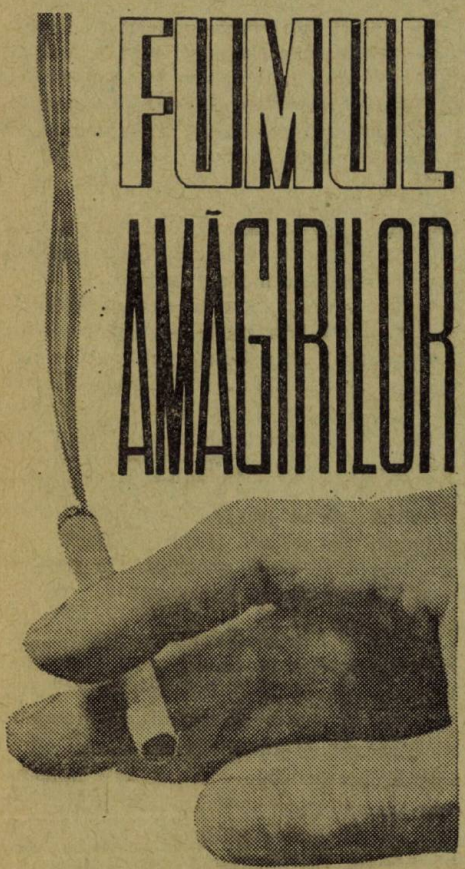

Reportajul în paginile 202 — 208

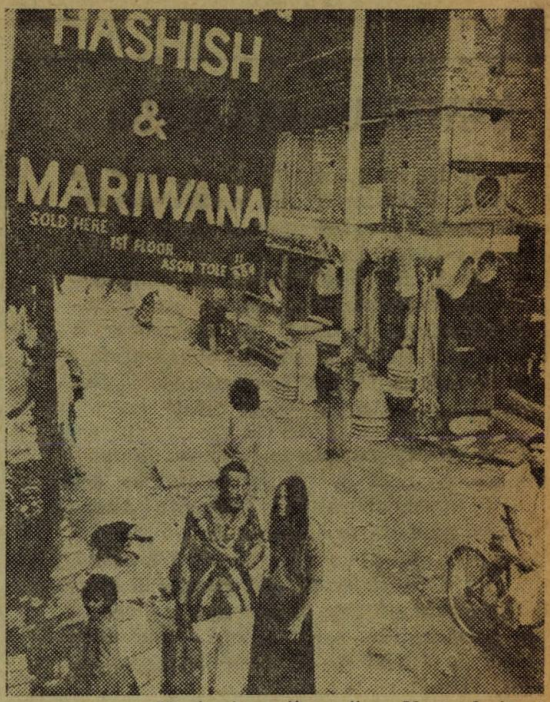

„Hașiș și marijuana"... Nu trebuie să te zbați prea mult pînă ce găsești calea înspre acel lăcaș capabil să te facă „fericit" pentru o oră, o zi. După care urmează calea lungă a chinului, a disperării..."

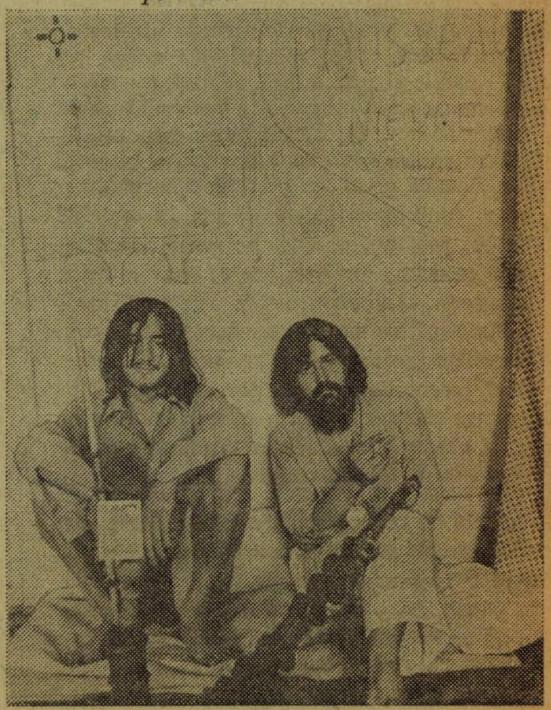

CARTIERUL UMBRELOR

Știam despre Schwabing cîteva fraze ce se voiau definitorii: **„Un cartier pitoresc münchenez, tipic studențesc...“** (un student); **„Tot ce s-a creat în materie de modă în ultimul secol, aici întîlnești...“** (o cochetă); **„Un fermecător punct de atracție pus la dispoziția turistului străin“** (un funcționar la o firmă turistică); **„O dramă a Occidentului: o cangrenă cu ravagii incalculabile“** („Der Spiegel“ — revistă de mare tiraj).

Cum cele aflate într-un răstimp de aproximativ un sfert de oră puteau induce, datorită incompatibilității aparente dintre termeni care nu se integrau într-o singură imagine — mi-am propus să nu țin seama de nici o prejudecată. Să cunosc Schwabing-ul prin propria experiență, pe deasupra oricăror idei preconcepute, chiar dacă mi-au fost insuflate de către localnici înșiși.

Iată-ne, așadar ajunși... În imediata apropiere a universității, încă de la distanță văzduhul este inundat de un zumzet ca de albine. Tramvaiul în care ne aflăm își face cu greu drum prin mulțime. Te trezești ca într-o insulă ciudată. Costumații uluitoare te fascinează. Moda bunicii este adusă la zi. O rochie neagră, lungă, ce atribuie tinerei femei un aer sobru, este acoperită de o vestă galbenă, țipătoare; juna este încălțată în cisme grele de husar napoleonean, de asemenea grele, cu pinteni și zurgălăi... Cezari contemporani, îmbrăcați în togă și sandale romane, purtînd pe umeri tranzistoare ce urlă asurzitor, pășesc grav alături de tinere „canibale“, copile de 14—15 ani al căror mijloc este încins de o fustiță din frunzulițe iar pe piept li se revarsă un adevărat torent de amulete din oase croite în ipostaze fioroase. Un tip în frac cu lavalieră și ghetre puse direct pe piciorul gol însoțește o onorabilă japoneză...

Odată cu orele serii, trotuarele ticsite de mici tarabe sînt iluminate de candele, avînd configurații surprinzătoare: lumînări în pahar, în borcane colorate, în acvarii, în balonașe golite de aer... Misterul te învăluie. Totul este consumat fără ostentație fără exces, fără explozie. La flacără mică...

Pe bordurile trotuarelor toate locurile-s ocupate. Toți vînd — toți cumpără. Operațiunea este făcută discret, delicat, invizibil.

Am însoțit cu privirea mai multă vreme, o pereche: el, un Mason păros, despuiat, avînd în jurul brațului drept ornament o furculiță răsucită în chip de brățară; ea, o „gitană“ în genul Vivianei Romance, cu o fustă cît o parașută din mătase străvezie, minus grația și unduirea răposatei vedete de cinema. Nu scoteau un singur cuvînt. Alunecau ca două arătări printre alte arătări. Și alții, și alții... Încet — încet, în ciuda costumației atît de diferită am început să desprind un „ce“ destul de comun: aproape toți tinerii studiați păreau stinși, livizi, lipsiți de atributele vieții și ale tinereții — vlaga, păreau morți **vii** sau mai degrabă vii **morți.** După o tură-două prin mulțime, se retrăgeau ispășiți pe o margine de trotuar unde rămîneau în prostație minute și ore în șir, cu ochii fixi, inerți, metalici.

Am încercat să comunic cu cîțiva „inițiați“ ai acestor tărîmuri. Spun **inițiați**, deoarece îmbrăcămintea excentrică îi înscria printre cei ce cunoșteau tabieturile „casei“. Cuvintele mele — se pare — nu fuseseră auzite (din cauza rumoarei — mi-am spus cu inocență). Le-am repetat. Același efect. Le-am strigat! Pasivi, ca și cum nu m-ar fi văzut ori auzit, și-au continuat turul ritual, obsedați parcă de ceva. Am încercat să descleștez fălcile altui tînăr în ale cărui priviri parcă deosebim o licărire de viață. Și acesta a trecut pe lîngă mine surd, căzut în sine, absorbit. Ce putea fi această conspirație a tăcerii?

Deodată, timpanele mi-au fost sparte de sirena unei salvări. Își croia drum fără menajamente. Cîteva fantome în alb s-au desprins din conturul mașinii, s-au repezit pe o străduță. M-am apropiat... După cîteva minute, brancardele atîrnau sub apăsarea unor trupuri umane. Horcăiau, se zbăteau, implorau, înjurau, plîngeau — din nou se zbuciumau. Un spectacol înfiorător!

— Ce este, ce se întîmplă? — l-am întrebat într-unul din minutele așteptării, pe șoferul salvării.

— Sînt victimele drogului! a venit, piezîș, un răspuns.

Întregul Schwabing este infectat. Aproape toți consumă stupefiante. Și nu trebuie să te zbați prea mult pînă ce găsești calea înspre cel capabil să te facă „fericit", pentru o oră, o zi. După care urmează calea lungă a chinului, a disperării. Nevoia de bani — să cumperi, nevoia de drog — să-l consumi. Este cercul infernal!

Imensul magazin „hippy", plantat în inima cartierului, are în el ceva magnetic. Un interior obscur, în care palpită culorile violente de cum pătrunzi pe porți, în timp ce o muzică țipătoare te provoacă, te turteşte, te videază. Devii nimic într-un torent care defilează prin fața vitrinelor plasate în cele mai neașteptate unghiuri, în călătoria pe care o faci într-un soi de peisaj nocturn lunar.

Doar prețurile pipărate plasate cu nerușinare pe un echipament întreg de „beat" ori „hippy" te trezesc, te fac să te gîndești la viclenia vînzătorilor de haine ca și de senzații tari. Pe aici, totul este calculat. Într-un moment anume, o făptură subțire, limfatică, blondă îți șoptește ceva. Brusc, ca la lumina unui fulger, contra a doi-trei dolari capeți un plic cu „elixir". Ambianța depersonalizantă te-a „prelucrat" în retortele-i rafinate. Peste cîteva minute, te vei retrage istovit pe o margine de trotuar, unde vei încerca să-ți umpli vidul interior prin iluzii, prin dulci visări, prin... Salvarea și-a croit drum cu greu, prin mulțime. În urma ei, rîndurile se refăceau spontan, rapid. O viață de om tînăr în primejdie! Ce contează în această lume a Schwabing-ului?

INSULA

În chiar inima orașului Copenhaga, nu departe de edificiul impozant al primăriei, la cîteva sute de metri de faimosul Tivoli se află o stradă devenită celebră în anul 1970. Pe aici nu a încetat nici o secundă „sezonul". O aglomerație de tineri, insuportabilă, îți creează din nou senzația de turmă pornită în neștire. Gangurile clădirilor de piatră sînt pline cu făpturi tăvălite pe rucsacuri, pe pături care au avut cîndva o culoare sau direct pe piatră. O atipeală tăcută te scoate din sărite.

Dar niciodată nu poți să știi ce-ți oferă clipa următoare. În fața unui mare magazin universal a fost instalată o măsuță plină cu pliante și prospecte. Te atrage un afiș mare, violent colorat: un tînăr înjunghiat de un pumnal pe care este încrustat cuvîntul DROG. Un tînăr împarte micile pliante în stînga și-n dreapta sa. Unora privirile le lunecă pe deasupra, alții acordă ceva mai multă atenție; unii, găsind ceva ce îi interesează, împăturesc prospectele și le bagă în buzunar. Tînărul apostol nu vorbește. Se mulțumește să-și difuzeze literatura. Facem cunoștință cu Rolf Etörlop, președinte al Ligii tineretului de luptă împotriva drogului. Încîntat de a-și putea explica intențiile în fața unui ziarist, devine vorbăreț. Răspunde prompt, cu dezinvoltură interesului nostru. Cele relatate le puteți afla prin intermediul rîndurilor care urmează:

1. Fenomenul îngrijorător al creșterii vertiginoase a consumului abuziv de stupefiante face ravagii. S-ar părea că viciul se răspîndește concomitent cu înaintarea civilizației și explozia demografică. În ciuda evidenței urmărilor nefaste ale viciului, cresc rîndurile consumatorilor de droguri și stupefiante: la toate vîrstele întîlnești opiofagi declarați și contaminați de patima călătoriei într-un fals paradis inexistent. Cifre furnizate de O.N.U. indică la **un miliard** numărul celor contaminați. (În acest moment îmi arată unul din pliante). Patru sute de milioane inhalează opium-morfină și heroină, iar trei sute de milioane se amăgesc mestecînd khat ori frunze de cola, trei sute de milioane consumă haşiş și marijuana, L.S.D.O bună parte din omenire își ruinează sănătatea fizică și spirituală.

2. Doi factori au contribuit din punct de vedere „tehnic" la marea răspîndire pe care a căpătat-o consumul de droguri și stupefiante: înlocuirea produselor naturale prin compuși sintetici și dezvoltarea nemaicunoscută a posibilităților de comunicații și transporturi. Acești factori îi trans-

formă pe oameni în sclavi ai unor tablete „calmante“ ori ai unor țigări „întăritoare“. (Erlőp mi-a citit dintr-un prospect).

3. Cît privește proporțiile reale ale fenomenului, un cunoscut penalist și criminolog francez consemna într-o revistă de specialitate: „o „civilizație“ ca a noastră roasă, în felul acesta din interior, dacă ar continua să rămînă inactivă este condamnată la pieire. Va trece ea ușor peste faptul că are posibilitatea de autodistrugere atît prin violență, prin dezintegrarea atomică, prin explozie nucleară, dar, în mod sigur, prin acțiunile curente de otrăvire cotidiană? O lume lipsită de moralitate și de curaj, fără limpezime de vederi și fără un program care să prevadă un destin mai bun, o asemenea lume de drogați ar fi neputincioasă să-și găsească izbăvirea“.

4. Liga își propune să avertizeze lumea tînără asupra pericolelor implicate în consumul de droguri, printr-o trezire a conștiințelor. (!)

O ultimă întrebare pe care i-am pus-o bine-intenționatului Eterlőp:

— Și credeți în eficacitatea acțiunilor Ligii?

— Tinerii trebuie treziți la realitate. Alte modalități nu avem. Priviți în jur: cincizeci de magazine porno, zeci de negustori anonimi, o întreagă stradă înnebunită în căutare de probe... Și punctul nostru de lumină, mica insulă. E insuficient dar... asta e!

EPAVELE

La Stockholm rulează de mai multe săptămîni „Love Story“, best-sellers-ul lui Erich Segal. La sfîrșitul spectacolului — remarci cu stupoare cum o sală cu o capacitate de 800 de locuri este ocupată doar de 30—40 de spectatori, cu toții tineri — unii cu ochii înlăcrimați... De odată, liniștea de catedrală este risipită de vehemența unei discuții: doi tineri gata să se încaiere. Vorbesc tare, nepăsîndu-le de cei din jur. Ne interesăm asupra moti-

„Gangurile clădirilor de piatră sînt pline cu făpturi tăvălite pe rucsacuri, pe pături care au avut cîndva o culoare sau direct pe piatră...“

vului: unul dintre proepinenţi afirmă că întreaga poveste este o apă de roze. Celălalt, devenit furios, nu-l aprobă. Dimpotrivă. Ambii au o stare de iritare greu de conceput. Lumea se dă la o parte. O palmă, un ţipăt, înjurături, un galop prin sală, o urmărire; din nou răsună o palmă, un nou ţipăt, alte înjurături, se continuă galopul care se pierde afară din sală. Primesc o nouă explicaţie: starea tipică a unor consumatori de L.S.D. Excitaţie nervoasă bruscă, ieşiri nestăpînite, necontrolate, accese de furie... sub aparenţa blîndă a unui schimb de idei.

Scena, relatată ziaristei Carin Wedar, redactor-şef al săptămînalului suedez „Svenska Journalen", mi-a adus o confirmare factologică asupra „morţii albe". Ziarista a redactat cîteva apreciate articole despre situaţia „pe viu" a unor consumatori de droguri — dar care s-au oprit doar la dramele personale:

...Erika N. stabilise cu mai mulţi prieteni ca ziua de naştere, — împlinea 18 ani să fie sărbătorită într-un mod deosebit. Fiecare a venit cu cîte o idee. Cineva a sugerat să se organizeze un „drog-parti". Petrecerea a avut loc într-o duminică seara. A doua zi de dimineaţă, Erika a fost găsită neînsufleţită în camera ei, de pe urma inhalării unei doze exagerate de stupefiante. Cazul, anchetat de poliţie, a adus declaraţia unei colege: „Eu i-am făcut injecţia... Am greşit doza, uitasem că nu era încă „de-a noastră" — se jelea fata din pricina căreia îi murise prietena. Şi un scurt bilanţ: o fată de 18 ani ucisă, 7 tineri condamnaţi pentru deţinere, comerţ şi folosire de droguri.

...Un medic tînăr de lîngă Göteborg a început pe cont propriu să se ocupe de tinerii suferinzi de pe urma consumului de stupefiante. A avut de-a face cu numeroase cazuri. Unul este şi John Skanse, un student ajuns să aibă la 1,63 metri înălţime o greutate de 34 kg. Abia de mai supravieţuia. Grea speranţă de refacere fizică şi mai cu seamă, psihică. Un alt tînăr căruia i-a administrat cea de-a patra „cură" de dezintoxicare l-a părăsit într-o dimineaţă cu următoarele cuvinte pe buze: „Nu mai suport să trăiesc fără drog..." În seara aceleiaşi zile a fost găsit zdrobit sub roţile unui tren.

...Şi o ultimă întîmplare, studiată de ziaristă, din punctul de vedere al „mecanismului psihologic"... Îmi relata cuvintele unui fost student care avusese fericirea să scape, printr-un excepţional efort de voinţă, de mrejele drogului: „Fiecare doză consumată mă lăsa năuc. Încetasem să mă mai hrănesc, uitam. Cartea o aruncasem de mai mult timp: mă plictisea, mă enerva, mă exaspera! Nu mai contam în faţa mea, începusem să mă delas, să decad: devenisem murdar, în cameră nu strîngeam gunoaiele ca într-un bîrlog. Adoram singurătatea, întunericul, frigul — ca un mic animal neevoluat. Şi aveam tot mai mult impresia că întreaga lume complota împotriva mea. Mi se părea că trăiesc într-o cazarmă, într-o închisoare... Duceam o lipsă acută de bani. Instinctiv am încercat să supravieţuiesc. În primul moment am fost tentat să dau meditaţii de matematici, dar m-a cuprins sila la gîndul că voi fi în aceeaşi cameră cu încă cineva, vreme de o oră. Simţeam că mă cufund tot mai adînc. Mi-am găsit izbăvirea tot prin drog: am devenit traficant revînzînd mici doze la un preţ împătrit printre elevi de 14—15 ani care foloseau ţigări în care puneam doar jumătăţi de doză de marijuana."

Asemenea epave umane aveam să le revăd, într-un soi de sinteză, de astădată pe peliculă, vizionînd în centrul Stockholmului filmul lui Jerry Schatzberg **„Panică la Needle Park"** a cărui protagonistă, Kitty Winn a primit la Cannes Premiul de interpretare feminină. Filmul este un documentar demascator al flagelului drogului. Needle Park, unul dintre punctele cheie ale oraşului, a devenit o citadelă a traficului de stupefiante: zgîrie-nori cenuşii, roşi parcă de cancer, străzi inundate de gunoaie, localuri de perdiţie, unul lîngă altul — unul peste altul — interioare supraaglomerate în care o mulţime de oameni îşi consumă cotidian mizeria şi dramele personale.

Ochiul operatorului de film este aprig, necruţător. Schatzberg, chestionat asupra filmului său de către o revistă, a explicat: „Am văzut destule filme despre „evaziunea" prin drogare... Acţiunea din filmul meu este plasată în mare măsură printre oameni reali. Drogaţii pe care-i înfăţişez se înţeapă la fiecare trei ore, ca să nu se simtă rău. Heroina, avînd particularitatea de a slăbi in-

dividul, pentru „a plana", este înlocuită de droguri din ce în ce mai puternice. Dacă nu se înțeapă la vreme încep să le curgă ochii și nasul, au capul ca prins într-un clește. Pe scurt, mă ocup de un ciclu din care este posibil să scapi la început, transformat apoi într-o adevărată cursă... Ce gîndesc despre posibilitățile de salvare? În principiu, e adevărat, poate exista scăpare, dar avem mult prea puține spitale. În plus, prin suprimarea bugetelor municipale, lucrurile merg și mai rău. Tratamentele sînt prevăzute pentru 18 luni, or această perioadă reprezintă un răstimp mult prea scurt pentru restabilire. Și totuși, dacă tratamentul este întrerupt, nevoia de drog revine ca mai înainte... Filmul meu nu este un film psihologic. Tot ce am vrut a fost să înfățișez, în mod brutal, întreaga lume a drogaților".

DEDESUBTURI

Scria, cîndva, Nicolae Iorga: norvegienii deși la prima cunoștință par deosebit de sobri și de tăcuți, poate chiar timizi, în realitate ei sînt oameni dinamici, căutînd veșnic soluții la diversele probleme ale vieții din Nord... Lucru ce este perfect adevărat!

În această vară climatul orașului Oslo a fost încins, după cum se cunoaște, de o disputată campanie electorală. Am vrut să deosebesc pe străzi ceva din tumultul existent în alte țări occidentale. Mai nimic, doar cîteva afișe, de culoare pală, îmi recomandau un candidat ori altul. M-am întrebat: în această citadelă din nord — cu case de piatră, torente de ploi nesfîrșite și calm, pretutindeni — unde se dispută, oare, campania electorală? Răspunsul aveam să-l aflu în timpul vizitei la ziarul de tineret „Fritt Slag" social-democrat, al cărui sediu modest — două camere plus o sală de conferințe — era ticsit de tineri. Principalele articole ale ziarului se fac după o discuție cu tineri invitați la redacție. În după-amiaza aceleiași zile, John Sjursö, redactorul ziarului, m-a invitat să asist la o discuție ce-și propunea să determine: **de ce se droghează tinerii? Este cineva interesat?** — aflată pe agenda dezbaterilor electorale.

Vreme de patru ore am asistat la o confruntare susținută cu calm, în care, argumente după argumente, demonstrau lucruri impresionante. Au vorbit doi studenți, un tînăr muncitor de la docuri, o elevă, o vînzătoare de la marele magazin „Star". Ceea ce m-a frapat tot timpul a fost încercarea — spontană sau lucidă? — de a evalua molima drogului dintr-un unghi de clasă, lucru comentat deschis, ca de la sine înțeles. Mi-aș permite să extrag cîteva ide dominante:

A. Există o explicație... Tinerii căzuți pradă drogului sînt indivizi zdrobiți în mod asemănător de către societate, victime ale dramaticului decalaj ce există între vis și realitatea ce li se oferă. Aproape întotdeauna, băieții și fetele de vîrsta adolescentă pășesc în acest imperiu dramatic sub influența unor mari supărări, a unor aprige dificultăți pe care le au de înfruntat și nu se pot descurca. Tinerii sînt confruntați direct cu o serie de probleme ce apar insolubile în cadrul societății capitaliste cum sînt inflația, șomajul, incertitudinea locului de muncă ori a studiilor. Un centru de cură pentru toxicomani, din Oslo, a studiat un lot de tineri drogați printre care a identificat că 82 la sută reprezentau persoane fără viață familială stabilă, șomeri sau tineri care nu pot învăța.

Un alt element îl constituie criza de valori ce caracterizează societatea occidentală contemporană. Minciuna politică, ipocrizia religioasă, mecanismul de funcționare a „societății de consum" — omul rob al produselor — generează permanent un sentiment de înstrăinare, o „văgăună spirituală" — după cum spunea un student. Evident, nimeni nu și-ar căuta pe calea drogului un „paradis artificial" dacă ar trăi într-un mediu valoric substanțial, care să nu-l împingă spre dramă. Desigur, aceasta nu este o soluție decît pentru cei slabi. Și totuși...

B. Contra-ofensiva viciului. Chiar la Oslo are loc o bătălie în presă împotriva unor „specialiști" care răspîndesc viciul, cu... teorie. De altfel, în întreg nordul continentului activează un soi de „secte" care îndeamnă spre dezmățul stupefiantelor. La Oslo funcționează o sectă a consumatorilor de L.S.D. a cărei centrală se află la New York. În fruntea acestui trust se află Spencer Dorothy, doctor în psihologie. Secta

La Copenhaga, printre consumatori și mici vînzători de droguri

organizează „voiaje colective dincolo de hotarele raţiunii". Lucrurile nu se opresc aici. În urmă cu un an a luat fiinţă aşa numita „Federaţie a libertăţii interioare" grupînd consumatori de L.S.D., care este dotată cu un Centru informaţional psihomedical care-i povăţuieşte pe tineri cum să-şi administreze otrava albă. Un sondaj efectuat arată că aproape 500 de tineri care în ultimul an au folosit sfaturile respectivului cabinet, au trebuit să fie internaţi în spitale şi clinici de psihiatrie. Unul din sensurile întrunirii de la ziarul „Fritt Slag" era şi acela de a determina închiderea tuturor oficiilor care, sub o firmă sau alta, facilitează drumul tinerilor spre drog, spre dezastru; de asemenea, o campanie naţională anti-drog.

C. **Cine cîştigă?** În spatele acestui trafic ruşinos se află potentaţi care finanţează un întreg circuit comercial de pe urma căruia scot profituri uriaşe. Un gram de L.S.D. înseamnă un profit net de 5 000 de dolari. Se apreciază că actualul consum de L.S.D. se ridică la o valoare de cel puţin 1,5 miliarde dolari. Mafia — ajunsă pînă în Scandinavia — patronează reţeaua de desfacere. Nu altul decît Enrico Blanquier, conducător mafiot aflat în libertate, a stîrnit senzaţie printr-un interviu dat pe ascuns unui ziarist norvegian: „Stupefiantele au un viitor extraordinar, este **cea mai grandioasă afacere a secolelor.**" Un altul, aflat la polul opus, şi anume Henry J. Anslinger, unul dintre cei trei directori ai poliţiei antidrog din S.U.A. punea punctul pe i: „Drogurile sînt o afacere fabuloasă şi nu-i un secret că cercuri financiare puternice sînt interesate în ea. Problema este de a alege între a lichida această ramură de afaceri sau de a risca o veritabilă decimare psihică a tineretului".

D. **Lupta anti-drog.** Transcriu, după un documentar găsit la ziarul „Fritt Slag", cîteva acte normative, fundamentale ce stau la baza campaniei mondiale de luptă împotriva drogului: Convenţia internaţională asupra opiului (1912), convenţia pentru limitarea fabricării şi reglementarea distribuirii stupefiantelor (1931), Convenţia pentru reprimarea traficului cu droguri (1936).

De cîteva decenii îşi desfăşoară activitatea Comisia pentru stupefiante din care fac parte în momentul de faţă 57 de ţări. Aliaţii acestei Comisii sînt Organizaţia Mondială a Sănătăţii, Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură, Organizaţia Aviaţiei civile Internaţionale, Uniunea Poştală Universală, Organizaţia Internaţională de Poliţie Criminală (INTERPOL); mai conlucrează, numeroase organizaţii sociale de tineret, profesionale, constituite în front Mondial Unit de luptă anti-drog.

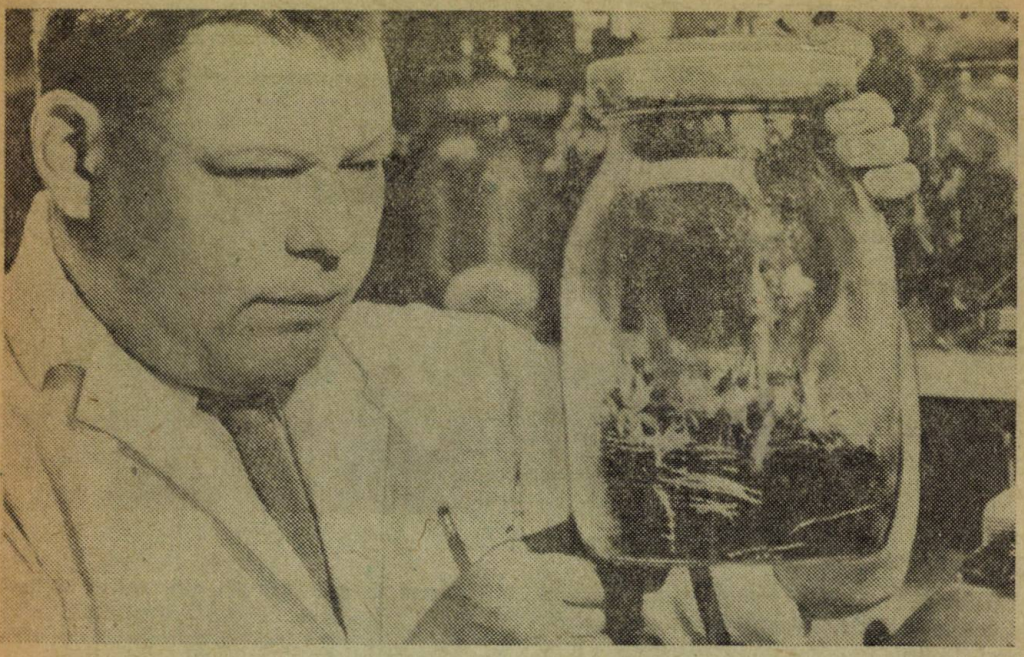

Un borcan. Dar nu unul obișnuit. În el se încearcă proliferarea vieții în condițiile specifice de sol și atmosferă ale planetei Marte.

Dacă un savant extraterestru ar asculta Pămîntul, ar înregistra, probabil, o mulțime de emisiuni coerente (radio, televiziune, radar etc.). Va fi capabil, oare, acest savant „străin de pămînt" să înțeleagă mesajele?

ENIGME MARȚIENE

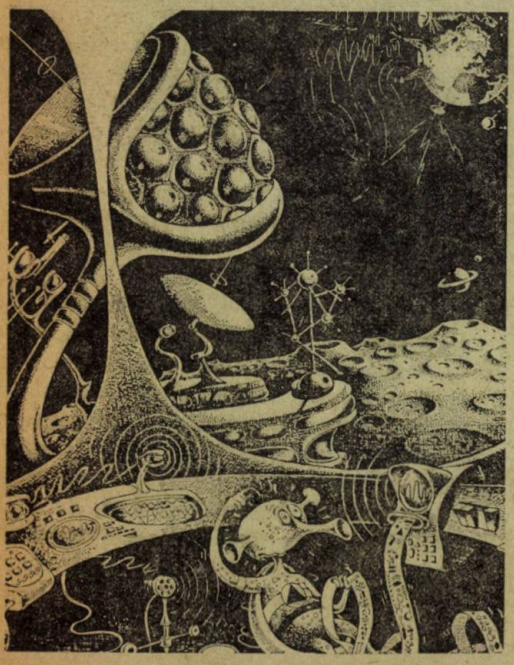

Pămîntenii se află din nou în jurul planetei Marte. De mai bine de o lună, trei nave automate, două sovietice— Mars- 2 și 3 - și una americană — Mariner-9 — gravitează în jurul misterioasei „planete roșii" încercînd să smulgă cît mai multe dintre tainele ei. Se va confirma, oare, speranța savanților să se descopere, dacă nu o „cilivizație marțiană", măcar manifestări ale vieții asemănătoare celor de pe Terra?

Ipoteza unei „civilizații marțiene" a fost definitiv abandonată, deși mai sînt unii savanți care continuă să creadă în ea. În schimb, existența vieții pe Marte apare tot mai mult ca un adevăr practic demonstrat. Prețioasele date furnizate de stațiile automate care au survolat deja planeta (Mars-1, Mariner-6 și 7), numeroasele experimente de laborator, unele dintre ele reproducînd condițiile marțiene de climă și sol, au dus la concluzia că Marte are condiții prielnice ca viața să se poată ivi și dezvolta din etapă în etapă. Date considerate indubitabile arată că Marte este unica planetă a sistemului solar pe care ne putem aștepta să întîlnim manifestări ale vieții asemănătoare celor de pe Terra. „Cum se vor prezenta aceste ipotetice organisme vii marțiene dacă ne va fi dat să le întîlnim?" se întreabă savantul sovietic Vasili Morzov. „Cei precauți se încumetă să vorbească numai despre microorganisme, în cel mai bun caz despre plante — continuă Morzov — dar trebuie să fim conștienți de posibilitatea de a întîlni și ceva cu totul neașteptat". Un alt specialist sovietic, botanistul Vasili Kuprevici, a mers mai departe, afirmînd că „nu este imposibil ca planeta Marte să fie locuită de ființe inteligente... Ne putem gîndi, de pe acum, la timpuri foarte apropiate cînd vom vedea cu proprii ochi flora și fauna marțiană". Deosebit de interesantă apare părerea savantului american Carl Sagan, expusă recent în fața Academiei naționale de științe din Washington: „Se poate concepe existența unor civilizații extratereste cu mult superioare celei de pe Terra și a căror descoperire ar putea duce la cunoașterea unor noi legi fizice. Bazîndu-se pe recepționarea unor semnale radio de origine „nedeterminată", savanții au ajuns la concluzia că problemele legate de civilizațiile extraterestre au trecut

Planeta Marte fotografiată printr-un telescop foarte puternic.

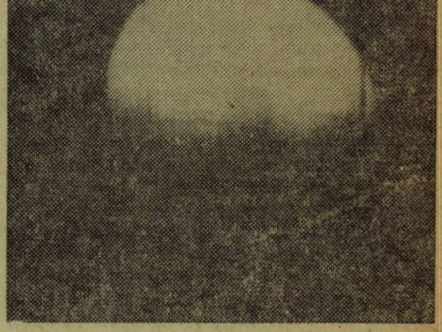

Imaginea planetei Marte transmisă de nava spațială Mariner 9.

din domeniul ipotezelor și speculațiilor, în cel al observației. Tehnica noastră actuală este destul de avansată pentru a ne putea permite să intrăm în contact cu aceste civilizații."

Pornind de la ideea că Universul este guvernat de aceleași legi și compus din aceeași materie, mulți savanți consideră că viața de pe Pămînt nu este o excepție. Există nenumărate fapte care vin să demonstreze o teorie a pluralității vieții. În fond, susțin savanții, de ce n-ar fi posibilă repetarea evenimentelor petrecute pe Pămînt și pe alte planete, din sistemul nostru solar, sau chiar din galaxie care, după cum se știe, reprezintă o aglomerare de cel puțin o sută de miliarde de alți Sori? Or, dacă viața apare ca un fruct rar și prețios, determinat de anumite condiții ce apar și acționează concomitent asupra aceleiași materii, de ce să credem că numai Terra ar fi putut fi leagănul vieții, cîtă vreme mulți alți Sori au, fără îndoială, planete care îi înconjoară?

Admițînd că și pe alte planete ar exista viață, cu ființe inteligente, cum se face totuși că de-a lungul atîtor milioane de ani nu s-a putut totuși stabili o legătură între aceste ființe inteligente ale Universului? Această întrebare a frămîntat și pe strămoșii noștri. Dovada, proiectele datînd din secolul trecut, vizînd realizarea unor uriașe desene luminoase plantate pe cele mai înalte piscuri ale Terrei, cu speranța străpungerii nopții siderale... Dar pentru că acest plan nu s-a putut aplica în practică, s-a conceput un proiect și mai naiv: desenarea teoremei lui Pitagora... Respectiv un imens triunghi dreptunghic, cu baza

mare de 2 000 km care, prin luminarea succesivă a laturilor sale, urma să se proclame regula teoriei pitagoriene. Și concluzia-întrebare: „Sîntem ființe inteligente. Și voi?" Proiectul pornea de la ideea că inteligența implică abstracția matematică. Postulat fals dacă ne gîndim că Pămîntul abundă în animale inteligente care n-au cea mai mică idee de abstractizarea numerelor și mărimilor. Albina, spre exemplu, a dus hexagonul fagurelui ei la culmea perfecțiunii, fără riglă, fără compas, fără să cunoască mărimea numerelor. Presupunînd că cea mai evoluată formă de viață a planetei Marte ar fi albina, atunci ar trebui să fluturăm teorema luminoasă a lui Pitagora pe dinaintea ochilor lor mult și bine! Cît despre răspuns... Dar dacă ar exista oameni? Cum se face atunci că nu s-a intrat nici pînă azi în legătură cu ei, în ciuda existenței radioului, televiziunii, radarului și a distanței „mici" dintre cele două planete? După opinia savanților, răspunsul este foarte greu de dat. Presupunînd că marțienii ar exista într-adevăr, că ei ar cunoaște și tehnica emisiei-recepției radio și TV, etc., în cazul că ei ar recepționa o emisie, ar putea oare să-și dea seama că este vorba de o imagine ce trebuie reconstituită? Sînt savanții marțieni capabili să realizeze un dispozitiv de decodare — în cazul nostru un televizor — pentru a analiza semnalele electromagnetice ale emisiunii? Da, dacă marțienii ar fi oameni ca noi și ar poseda simțuri aidoma noua. Sunetul, spre exemplu, ar putea fi perceput dacă urechea lor ar fi sensibilă unor variații mecanice de ordinul 20/10000 Hz; iar imaginea, dacă imaginea retiniană a ochiului lor ar avea o durată aidoma cu cea a omului terestru (o zecime de secundă); altfel, pe ipoteticul ecran marțian ar apare nu o imagine globală, coerentă, ci simple linii în zig-zag... Interpretarea corectă a semnificației semnalelor captate este îngreunată enorm de o serie de factori, printre care amintim doar puternica lor deformare la trecerea prin spațiul cosmic.

●

În ciuda acestor greutăți, cercetarea „radio-vocilor" venite din Cosmos a început de mai mult timp și sînt numeroase antenele terestre mari „racordate" pe lungimea de undă de 1420 megacicli (corespunzînd caracteristicilor spectrale ale hidrogenului, component cosmic primar), gata să capteze eventuale semnale lansate de alte inteligențe. Pînă acum nu s-a „prins" nimic. Oamenii de știință continuă să spere, în ciuda unor dificultăți care par de neînvins. Presupunînd, de pildă, că se recepționează un semnal din Univers ar trebui să se răspundă ceva „celorlalți". Repetarea modulațiilor semnalului primit va fi, oare, suficientă ca cei ce l-au emis să înțeleagă: „V-am auzit. Sîntem și noi ființe inteligente"? Ipoteticul dialog ar trebui apoi, întreținut. Cum? Pe baza unui limbaj universal codificat cu semnificațiile unor numere și mărimi legate între ele? Ideal ar fi contactul TV, capabil să facă nu numai „prezentările", dar să și pună bazele unei mai bune cunoașteri reciproce. Operațiune nu numai grea, dar extrem de obositoare, dacă se are în vedere că asemenea convorbiri interstelare necesită decenii sau secole. „Nu încape îndoială — declara un savant — că omul le va înfrunta cu entuziasm dacă ar fi sigur că în Univers sînt și alte ființe inteligente asemănătoare lui, indiferent la ce distanță s-ar afla, cum s-ar numi sau ce înfățișare ar avea".

GEORGE MATEI

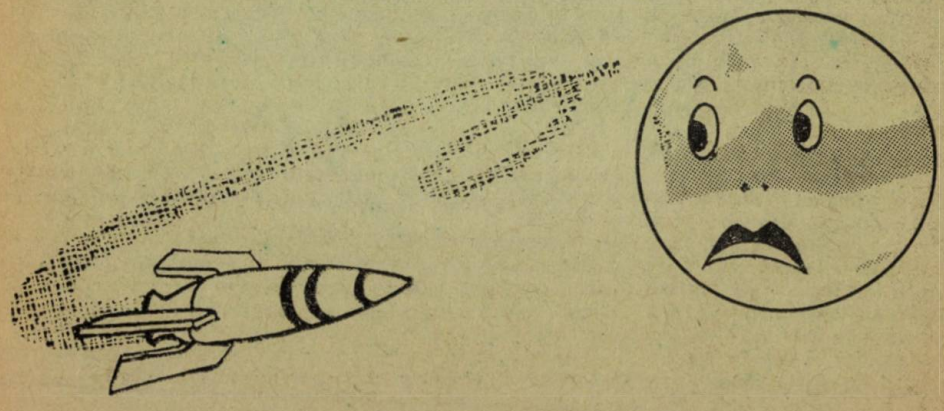

GHID ORIENTATIV DE ÎNGRIJIRE COSMETICĂ

de ing. ROZALIA SPETEANU
directoarea fabricii „Macul Roşu" din Bucureşti

Industria noastră de produse cosmetice a orientat creaţia şi realizarea noilor sortimente pe baze fundamentate ştiinţific, în vederea adaptării lor pentru cerinţele diferitelor tipuri de piele.

Indicăm mai jos, în mod schematic, produsele recomandabile pentru întreţinere şi îngrijire, în funcţie de principalele ca acteristici ale epidermei. Putem distinge:

PIELEA GRASĂ

— Aspect — Putem distinge:

EPIDERMĂ MODERAT GRASĂ: lucioasă, avînd pori dilataţi cu tendinţa de a forma comedoane.

EPIDERMĂ GRASĂ SEBOREICĂ: foarte uleioasă, îngroşată, cu numeroşi pori dilataţi, comedoane, granule şi tendinţă pentru formare de furuncule.

Cauze

Pielea grasă este urmarea unei hiperactivităţi a glandelor sebacee, care produc sebum în cantitate mai abundentă decît cea normală. Acest tip de piele este cel mai expus manifestărilor acneice în general.

Cauzele acestor anomalii sînt fie factorii de natură endocrină, nervoasă, fie un regim alimentar neraţional (abuz de grăsimi, băuturi alcoolice, nicotină), sau folosirea de detergenţi prea energici, loţiuni de tărie alcoolică mare, cosmetice neadecvate, care exercită glandele sebacee făcînd pielea mai grasă.

Recomandări

Regim

Reducerea fumatului, a consumului de băuturi alcoolice, a condimentelor și adoptarea unei alimentații desintoxicante mai săracă în grăsimi.

Îngrijirea cosmetică

Dimineața:

Curățire: EMULSIE „MIMOZA" cu suc de castraveți.

Tonifiere: LOȚIUNEA DE FAȚĂ PENTRU TEN GRAS „FARMEC", care are o tărie alcoolică moderată, conține camfor, extracte de plante cu efect astringent, calmant, de activare a circulației sanguine și substanțe antiseptice.

Protecție și bază de machiaj: LAPTE DE TOALETĂ „FARMEC", o emulsie cu efect hidratant, proporția de materii grase special dozată și cu adaus de substanțe bactericide.

Seara

Curățire: EMULSIE „MIMOZA"

Tonifiere: LOȚIUNE TONICA PENTRU TEN GRAS „FARMEC"

Nutriție: LAPTE DE TOALETĂ „FARMEC" care conține materii prime fosfo-azotoase și CREMA „CATIFELIN" cu ulei de avocado, în zile alternative

Pentru tenuri acneice

Se va aplica LOȚIUNEA ANTIACNEICĂ „TENOFIN", care conține principii active desinfectante și antiiritante. Parfum răcoritor de mentă. O dată la două săptămîni se va aplica: „MASCA ASTRINGENTĂ „TENOFIN".

PIELEA USCATĂ

— Aspect — Se pot distinge:

Epiderma uscată moderat: este delicată, cu tendință de a forma riduri de expresie; în cazul uscării mai pronunțate, pielea are și o tendință de descuamare, iar culoarea devine cenușie, opacă;

Epiderma uscată devitalizată: este subțire și fragilă, cu asperități și brăzdată de riduri; asemănător se prezintă și pielea gîtului.

Cauze

Pielea uscată este urmarea unei carențe de lipide în protoplasma celulei cutanate, însoțită adesea de o lipsă în conținutul de apă fiziologică. Insuficiența secreției seboreice este în detrimentul filmului protector acido-gras superficial, care acoperă epiderma în condiții normale.

Cauzele care determină uscarea pielii pot fi de natură endocrină, emotivă, sau aportul alimentației insuficientă în vitamine, aminoacizi, lipide, expunere prelungită la soare și vînt fără protecție adecvată, precum și abuzul de detergenți drastici, neortodermici, sau produse cosmetice neadaptate corespunzător.

Recomandări

Regim

Adoptarea unei alimentații bogate în vitamine (mai ales A și PP); folosirea de detergenți foarte delicați și protejarea pielii cu produse cosmetice adecvate înainte de expunere la aer și soare.

Îngrijire cosmetică

Dimineața

Curățire: LAPTE DEMACHIANT „DOINA", cu vitamine.
Tonifiere: LOȚIUNE PE BAZĂ DE APE MINERALE.
Protecție și bază de machiaj: CREMA DE FAȚĂ „CATIFELIN", cu ulei de avocado polivitaminic.

Seara

Curățire: LAPTE DEMACHIANT „DOINA".
Tonifiere: LOȚIUNE PE BAZĂ DE APE MINERALE.
Nutriție: CREMA „NUTRIN" cu gelé Royale și CREMA „DARCLÉE", aplicate în zile alternative.

Pentru epiderma devitalizată

Tonifierea: „LOȚIUNEA CU APE MINERALE" prin alternanță cu loțiunea calmantă „SANDA".
Nutriția: CREMA „CATIFELIN" alternativ cu CREMA „DARCLÉE". O dată la două săptămîni se va aplica MÀSCA EMOLIENTA „TENOFIN".

PIELEA DESHIDRATATĂ

Aspect

Epiderma aspră, fragilă se descuamează ușor și are tendință de ridare.

Cauze

Deshidratarea cutanată este consecința diminuării factorilor naturali, hidratanți constituiți mai ales din aminoacizi; diminuarea conținutului de colesterol din piele; diverse alterări funcționale cum ar fi lipsa de vitamine, enzime, substanțe oligominerale, care scad capacitatea de retenție hidrică din partea pielii.

Dintre cauzele deshidratării pielii amintim: regim alimentar nerațional, sărac în lichide, substanțe vegetale, aminoacizi, abuz de tabac și băuturi alcoolice; insuficientă protecție a pielii împotriva agenților atmosferici; utilizare nerațională de detergenți și cosmetice.

Recomandări

Alimentație mai bogată în vegetale, lactate și pește, fără excitante; utilizare de detergenți nu prea energici, creme foarte protectoare în timpul zilei, produse cosmetice hidratante.

Îngrijire cosmetică

Dimineața

Curățire: LAPTE DEMACHIANT „DOINA"
Tonifiere: LOȚIUNEA CU APE MINERALE
Protecție și bază de machiaj: CREMA „CATIFELIN", hidratantă

Seara

Curățire: LAPTE DEMACHIANT „DOINA"
Tonifiere: LOȚIUNEA CU APE MINERALE și LOȚIUNEA CALMANTA „SANDA", în zile alternative.
Nutriție: Cremele „CATIFELIN" și „DARCLEE" aplicate alternativ.

Odată la două săptămîni se aplică MASCA EMOLIENTĂ „TENOFIN".

O atenție deosebită se va acorda în cadrul îngrijirii cosmetice la orice tip de piele, zonei oculare, pentru care se va putea folosi:
CREMA „CATIFELIN", în cazul tenului gras,
CREMA „ANCA" ANTIRID, în cazurile tenurilor uscate și deshidratate.

Considerăm util să reamintim că obținerea efectului cosmetic urmărit, poate fi simțitor ajutată printr-un mod corect de aplicare.

Curățirea: Se va face pe față și gît cu un tampon de vată îmbibat în emulsie demachiantă, prin ștergere ușoară pentru a nu irita epiderma, schimbînd tamponul pînă cînd rămîne curat.

Tonifierea: se efectuiază prin tapotare cu vată îmbibată în loțiune.

Nutriția: se aplică crema sau emulsia pe față și gît cu vîrful degetelor printr-un ușor masaj, fără a freca pielea și cu multă atenție în zona oculară.

Sensul oricărei aplicații sau masaj va fi orientat conform schiței alăturate.

CLOVNII

Doi dintre cei 12 clovni s-au machiat la fel. Care sînt?

LITERE CIFRATE

$$\begin{array}{rcl} A \times B & = & CD \\ X \quad + & = & - \\ B + E & = & FG \\ \hline CD - FG & = & 15 \end{array}$$

Înlocuiți literele cu cifre (fiecare literă reprezentînd o cifră) în așa fel încît să obțineți rezultatele de mai sus.

DESEN SURPRIZĂ

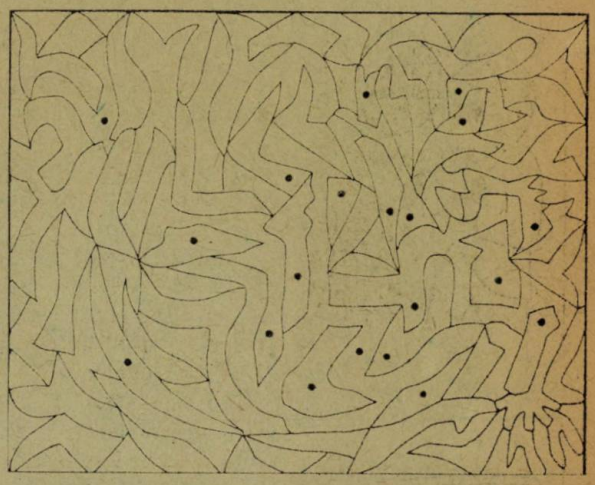

Înnegriți spațiile în care se află cîte un punct și va apare un desen surpriză.

ZECE DEOSEBIRI

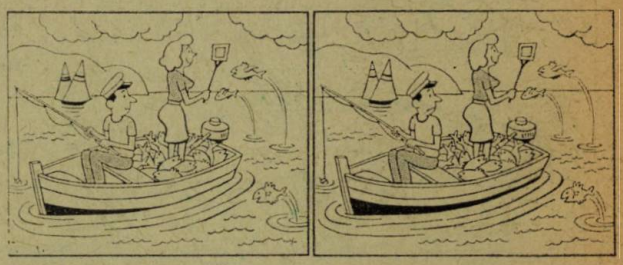

Între cele două desene există zece deosebiri. Vă revine să le precizați.

(Soluții)

CLOVNII

Numerele 4 și 10.

ZECE DEOSEBIRI

1) Pînza bărcii din fund. 2) Sfoara undiței. 3) Malul 4) Gura pescarului. 5) Părul femeii. 6—7—8) Aspecte ale bărcii: prova, partea neagră și motorul. 9) Norii din dreapta 10) Undele din dreapta.

DESEN SURPRIZĂ

LITERE CIFRATE

$$\begin{array}{rcl} 4 \times 7 & = & 28 \\ 7 + 6 & = & 13 \\ \hline 28 - 13 & = & 15 \end{array}$$

CIK
DAMADIAN

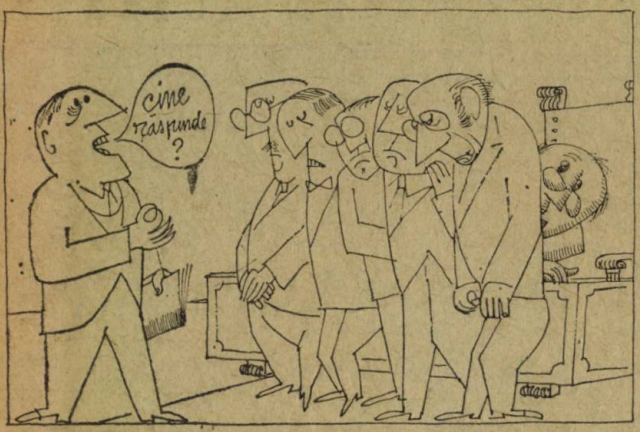

„Zid la poartă“

— Oprește-te, Olivia, eu sînt Gică al tău!

—Tovarășe profesor dar cine fură azi un bou...?

Doriți:
— un pantof cu tăietură impecabilă,
— cizmulițe elegante și comode,
— sandale asortate culorilor verii?
Alegeți-vă dintre produsele fabricilor
LUJANA – Cluj, ARDELEANA – Alba
lia și SPORT – Reghin. Centrala Indus-
ială de Pielărie — Cluj, Piața 1 Mai
. 4—5

ÎNTRE NOI FEMEILE

de **OLIMPIA ȘTEFĂNESCU**

VINE ANUL NOU...

• *Pentru revelion (sau pentru altă petrecere) organizați oaspeților un bufet rece* • *Vă prezentăm cîteva gustări originale și gustoase* • *O rețetă de aluat fraged* • *Cîteva rețete de coctailuri cu și fără alcool.*

CÎND AVEM PUȚIN RĂGAZ...

• *Ne confecționăm un halat de baie simplu: BUBO* • *Croșetăm o apărătoare pentru sticle* • *Facem o poșetă din inele* • *Pregătim două perne pentru mașină.*

ÎN BUCĂTĂRIE, ÎN CASĂ, ÎN GRĂDINĂ

• *O prăjitură cu trei prezentări diferite* • *Șervetul de masă poate fi un obiect de decor? Ne facem singuri un suport pentru umbrele și perne pentru divan* • *La umbra nucului... o bancă.*

VĂ CUNOAȘTEȚI?

• *Testele noastre vor să vă ajute să aflați amuzîndu-vă ce fel de mamă sînteți, să vă răspundă la întrebarea pe care adesea v-o puneți: sînt nervoasă, agitată, dinamică și în sfîrșit să vă pună la încercare perspicacitatea.*

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

Să îmbinăm utilul cu plăcutul...

Acest percept estetic al lui Horațiu are o largă aplicare în viața noastră de fiecare zi. Cînd căutăm o îndeletnicire pentru a folosi timpul liber, cînd ne pregătim să primim oaspeți, cînd dovedim preocupare pentru înfățișarea casei ori pentru calitatea unei prăjituri de zile mari reușita o considerăm asigurată atunci cînd asigurăm îmbinarea echilibrată a celor două preacunoscute cerințe.

În paginile care urmează oferim cititoarelor noastre un mic caleidoscop practic și totodată amuzant, călăuziți de convingerea că va îmbina, pentru cine-l va parcurge, cîteva sfaturi folositoare și cîteva clipe de plăcută destindere...

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

CASA NOASTRĂ ÎN SĂRBĂTOARE

Un simplu buchet din ramuri de brad împodobite, puse într-un vas înalt — cele din fotografiile noastre sînt din metal — va da casei dv. aerul specific Anului Nou.

CUM ÎL PUTEȚI REALIZA

Buchet în verde și auriu. Legați o fundă galben-roșiatică de una din ramuri și dedesubt un ciorchine din mere rotunde, egale și, de asemenea, galben-roșietice. Prindeți de un vîrf de crenguță o inimă confecționată dintr-o fîșie de carton auriu. În partea opusă a buchetului puneți o păpușă mică de celuloid dată cu bronz auriu. Ici-colo fixați alte cîteva podoabe scînteietoare, aurii.

Buchet în roșu și verde. Dintr-o pălărioară de fetru roșu pe care copilul dv. nu o mai poartă, sau dintr-o bască veche decupați atîtea inimi cîte vă ies. Coaseți împreună două cîte două. Umpleți-le cu vată, coaseți de ele un fir roșu și suspendați-le de ramuri.

Înconjurați vasul cu o panglică roșie înnodată într-o fundă frumoasă, bogată.

DE ANUL NOU

De revelion sau cu prilejul unei petreceri în care veți organiza pentru oaspeți un bufet rece, pregătiți cîteva gustări care înfrumusețează masa și atrag prin originalitate.

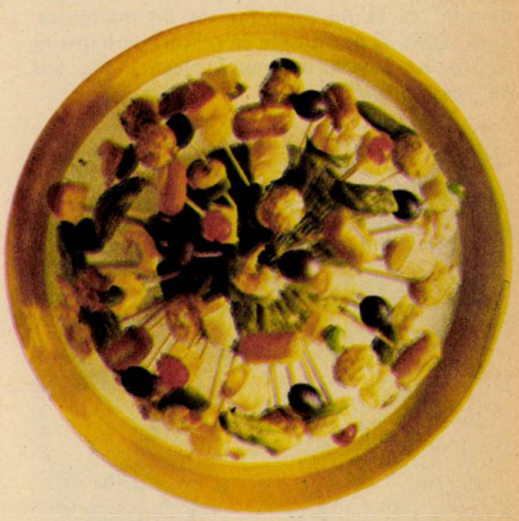

● La ambele capete ale bufetului (masa dv. de sufragerie alungită sau 2-3 mese mici unite și acoperite cu o față de masă impecabil scrobită și călcată) și chiar în cîteva puncte din cameră (o măsuță joasă, un raft de bibliotecă — anume golit) — așezați aceste gustări pe țepușe. Ele nu cer nici un fel de tacîmuri sau farfurii spre a fi servite.

● Pe acest platou sînt aranjate beţigaşe din aluat fraged cu brînză, grupate cîte 5-6 şi trecute printr-un inel făcut din acelaşi aluat. Rîndurile de beţigaşe sînt alternate de coşuleţe din aluat fraged fără brînză şi umplute după preferinţă fie cu un sos alb în care se încorporează caşcaval ras şi cuburi de şuncă, fie cu sos alb cu ciuperci, fie cu cozi de raci în sos de maioneză — în cazul acesta coşuleţele se ung înainte de a fi umplute cu un strat subţire de unt, ca să nu fie înmuiate de maioneză. Coşuleţele se pot umple cu resturi de friptură legate cu puţină maioneză picantă sau sos de roşii picant etc.

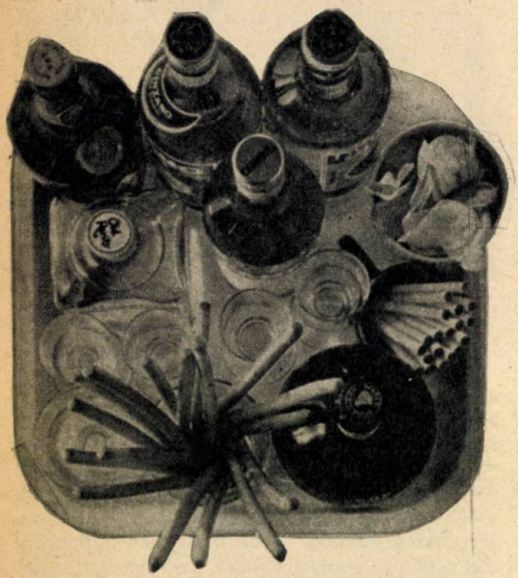

Ce vă recomandăm: înfigeţi pe ţepuşe cuburi de caşcaval sau şvaiţer; felii subţiri de şuncă rulate în iurul unei bucăţi de castravete acru sau al unei frunze de salată verde; chifteluţe mici; bucăţi de cîrnăciori afumaţi; măsline; ciuperci marinate; ridichi de lună; bucăţele de friptură; roşii mici; gogoşi mici de casă — din aluat de ecler — umplute cu icre sau pastă de brînză, de peşte; felii rulate de salam şi unse în prealabil cu muştar.

Pe scobitori veţi pune o singură gustare: un cub de brînză sau o chifteluţă sau o ridiche prezentată ca un trandafir sau o măslină simplă ori umplută. Pe ţepuşe veţi înşirui 3-4 feluri avînd grijă să realizaţi contraste de culori.

Soclul lor: o lipie bine rumenită, o varză roşie, o jumătate de varză albă proaspătă, un măr mare roşu, un grapefruit mare, o mămăligă vîrtoasa (căreia îi veţi da o formă conică sau semisferică şi o veţi îmbrăca în staniol), o conopidă, un castravete mare, vara un pepene galben.

Vă vor fi necesare multe ţepuşe şi scobitori şi, bineînţeles,... imaginaţie.

O reţetă de aluat fraged: 240 g făină, sare, piper, 120 g unt, 120 g caşcaval ras, un gălbenuş, puţină apă rece. Se freacă între vîrfurile degetelor untul tăiat bucăţele, făina, sarea şi piperul pînă ce se obţine un amestec grunjos. Se adaugă caşcavalul, gălbenuşul şi atîta apă rece încît să se poată frămînta un aluat nu prea moale care se strînge apoi în minge şi se dă la rece 1-2 ore.

● Pe platou sînt grupate cîteva gustări calde: crochete de caşcaval, chifteluţe de carne şi chifteluţe de peşte sau din pastă de creier, ficat prăjit. Cupele sînt pline de sosuri picante a) maioneză cu adaus de verdeţuri mărunt tocate, cubuleţe mici de castraveţi acri şi o lingură de capere; b) maioneză cu o lingură de tomato-ketchup, un căţel de usturoi bine zdrobit (facultativ) şi o lingură bună de hrean mărunt ras şi amestecat cu smîntînă acrişoară. Simplu decor: o rondelă de lămîie crestată şi fixată pe buza castronului şi un inel dintr-un ardei gras pe cel de al doilea castron.

Cocteiluri fără alcool

● 3/4 suc de mere, 1/4 suc de lămîie, zahăr, sifon sau apă minerală;

● 1/4 suc de portocale, 1/4 suc de grapefruit, 1/4 suc de ananas, 1/4 apă minerală, o rondelă de portocală drept garnitură;

● 1/2 sirop de mentă, 1/2 suc de lămîie, apă minerală sau sifon;

● 1/2 ceai tare rece, zahăr, 1/2 suc de portocală.

Cocteiluri cu alcool:

● 3/4 coniac, 1/8 curacao, 1/8 suc de portocale.

● 1/3 coniac, 1/3 sirop de smeură, 1/3 sirop de lămîie, sifon.

● 1/4 vin alb dulce, 1/4 suc de portocale, 1/4 suc de caise, 1/4 sifon sau apă minerală.

● 1/2 ceai foarte tare, 1/2 vin alb sec, un strop de suc de lămîie, zahăr.

● 1/3 gin, 1/3 cointreau, 1/3 suc de lămîie.

● 1/2 gin, 1/4 lichior de caise, 1/4 suc de lămîie

● 1/3 gin, 2/3 suc de lămîie, zahăr, sifon.

Grupaţi pe un platou sticlele de băuturi pentru aperitive, paharele, un pahar înalt cu grisine sau saleuri de casă, o cutie cu ţigări.

Acest cactus luminare e originar din Mexic. Impresionant ca dimensiuni în țara sa de baștină, el se reduce, în climatul nostru, la o tijă nu prea înaltă, dar aduce în interioarele noastre frumusețea vie a naturii.

Va cîștiga în eleganță, va avea lumină, căldură și umiditatea necesară dacă va fi plantat într-un vas înalt de sticlă — gen acvariu. Disimulați-i rădăcinile și pămîntul în care sînt fixate printr-un înveliș de pietriș alb.

ACEEAȘI PRĂJITURĂ — TREI PREZENTĂRI

...trei gusturi deosebite după cum veți adăuga în aluat lămîie, portocale sau șocolată și după felul în care o veți decora.

Ingrediente: 250 g unt, 250 g zahăr, un praf de sare, 4 ouă mari. 250 g făină, 1 praf de copt. Garnitura în funcție de rețeta aleasă.

Cum facem aluatul.

Ungeți și îmbrăcați în hîrtie unsă fundul a două forme identice de circa 20–22 cm. diametru. Frecați untul spumă împreună cu zahărul, adăugați ouăle întregi bătute cu un praf de sare, incorporați treptat făina cernută cu praful de copt. Turnați aluatul în forme (foto 1). Coaceți la foc potrivit pînă se rumenește auriu. Răsturnați pe un grătar și lăsați să se răcească (foto 2).

Prăjitură cu lămîie

Adăugați în aluat coaja rasă de la o lămîie. Preparați o cremă din 200 g unt, 350 g zahăr pudră și zeamă de la două lămîi, adăugați 1–2 gălbenușuri. Împărțiți crema în trei. După ce blaturile s-au răcit ungeți o parte din cremă pe unul din blaturi, puneți al doilea blat deasupra și cu un cuțit lat îmbrăcați marginile cu a doua parte din cremă, apoi rulați aceste margini în 50 g nuci glasate și pisate (foto 3). Decorați prăjitura deasupra cu restul de cremă întinsă uniform și trasați cu dosul unei furculițe desene regulate. Dispuneți la centru în chip de floare, bomboane mărunte.

Prăjitură cu portocale

Adăugați în aluat coaja rasă de la o portocală și zeama ei.

Umpleți prăjitura cu o cremă de unt aromată cu portocale. O soluție simplă: se freacă untul spumă și se amestecă cu un borcan mic de șerbet din portocale sau gem de portocale. Se decorează cu felii rotunde de portocale în mijlocul cărora se pune o cireașă sau o vișină din dulceață.

Prăjitură cu cacao.

Adăugați în aluatul pentru blaturi 50 g de cacao și un plus de 50 g de zahăr. Umpleți prăjitura cu o cremă obișnuită de cacao. Pudrați-o deasupra cu zahăr pudră parfumat cu vanilie. Decorați-o cu bezele din albuș și moțuri de cremă puse cu cornetul. Alterați culorile: două bezele albe, 2–3 moțuri de cremă cafenie.

CORNET STEA SAU CORABIE

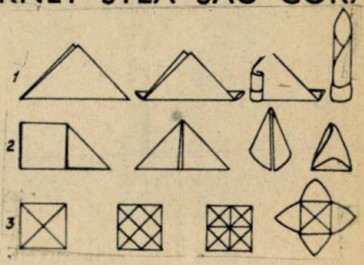

Cînd erau invitați la un ospăț, vechii romani veneau și cu șervetul lor de șters gura. El era un fel de basma mare, în care își luau acasă o porție din mîncarea cea mai bună.

Moda șervetelor puse de gazdă a apărut mult mai tîrziu în Flandra. Ele erau din olandă scrobită și strînse complicat sub formă de iepure, de pasăre etc.

Azi șervețelele se pliază simplu și se pun în stînga farfuriei, adesea însoțite și de șervețele de hîrtie. Șervețele de pînză se desfac și se pun pe genunchi. Cînd te ridici de la masă, ele nu se mai împachetează și se pun alături de farfurie.

Un sfat pentru gospodine: nu e bine ca șervetele să fie prea scrobite, căci lunecă ușor pe jos. E de ajuns să fie călcate umede cu un fier foarte fierbinte.

De revelion, la masa de nuntă, la aniversări deosebite, șervețelele frumos strînse și puse pe farfurie, cu o chiflă înăuntru sau cu o floare, vor constitui un foarte plăcut element decorativ.

Dacă vă plac cele din fotografie, imaginînd un cornet, o stea, o corabie, încercați să le faceți ajutîndu-vă de schițele noastre.

Uzina de fibre sintetice Săvinești vă pune la dispoziție lînă merinos sintetică Melana, fibră acrilică românească.

Melana are cele mai frumoase culori.

Melana se spală ușor și se usucă repede.

Melana nu intră la spălat.

Melana este înlocuitorul ideal al lînii.

CIFC

Tușeu suplu
i agreabil

Melana

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE FIBRE CHIMICE SĂVINEȘTI JUDEȚUL NEAMȚ

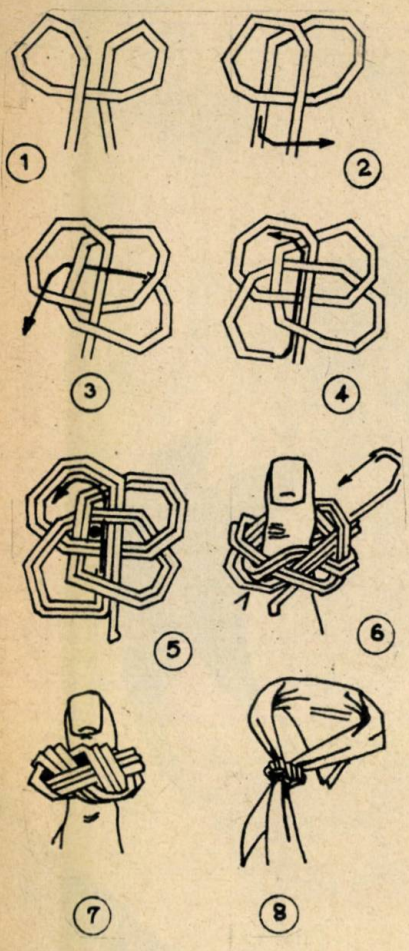

UN INEL PENTRU BATIC

Dintr-un șnur subțire sau dintr-o curelușă îngustă și suplă, vă puteți confecționa un inel prin care să treceți capetele baticului dv.

Faceți mai întîi două bucle egale între ele (fig. 1). Treceți firul din dreapta prin fața celuilalt, (fig. 2). Același fir treceți-l apoi prin bucle: pe dedesubt, pe deasupra, pe dedesubt și iar pe deasupra, urmărind săgeata neagră (fig. 3). Reîncepeți «parcursul» urmînd același drum(fig. 4) și veți obține patru bucle duble (fig. 5). Treceți degetul mare prin mijlocul inelului (vezi punctul negru) și faceți cu șiretul al treilea «tur» strîngînd toate buclele așa încît să aveți aceeași lărgime și deasupra și dedesubt. Coaseți capetele. Inelul dv. e gata. (fig. 8)

UN PEISAJ NAIV

...poate înveseli și interiorul dv. dacă vă va face plăcere să confecționați perna al cărui model vi-l oferim.

Furnituri: resturi de pînză colorată (alb pentru nor și peretele casei, albastru pentru cer, verde pentru copac, roșu pentru acoperișul casei, ocru pentru colină). Mai aveți nevoie de 56 de mărgele sferice de 18 mm în diametru (albastre, galbene și verzi) și de un pătrat de hîrtie rezistentă cu latura de 35 cm.

Confecționare. Împărțiți hîrtia în pătrate de 5 cm. Reproduceți desenul peisajului ajutîndu-vă de carouri.

Decupați norul, pomul, acoperișul casei, peretele ei, ferestrele și colina. Fixați cu cîteva ace fiecare tipar pe pînza din culoarea menționată mai sus. Croiți lăsînd o rezervă de 5 mm de jur împrejur pentru îndoit. Țesătura albastră pentru cer va avea dimensiunile pernei plus 5 mm pentru cusături. Ea va servi de bază pentru celelalte părți ale peisajului.

Faceți curat fiecare parte îndoind pe dos surplusul, și respectînd întocmai desenul. Așezați-le la locurile lor și coaseți-le cu punct ascuns. Dublați perna cu un pătrat de pînză de aceeași dimensiune cu fața. Mărgelele se cos cu ață rezistentă la 2,5 cm distanță una de alta.

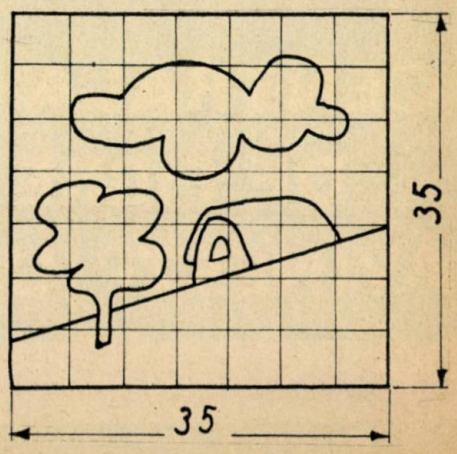

CONFORTUL LA VOLAN

Asigurați-vă confortul la drum echipîndu-vă automobilul cu una-două perne mici.

Un tip vechi de mașină, o caleașcă poate constitui un motiv amuzant de brodat pe ele.

— Măriți schițele noastre la dimensiunile dorite, reproduceți-le pe țesătura din care veți confecționa pernele și brodați-le cu bumbăcel folosind următoarele culori:

DURYEA. Galben pentru pietriș, far, punctele de articulație ale capotei; verde pentru iarbă și mașină; roșu pentru flori, capotă și spițele roții; negru pentru rest.

CALEAȘCA. Negru și verde pentru caleașcă; negru, roșu și bej pentru capră; roșu pentru roți și spițe; negru pentru osie și mijlocul roților.

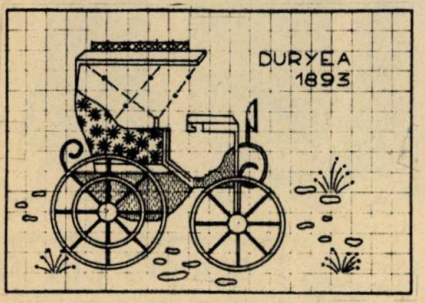

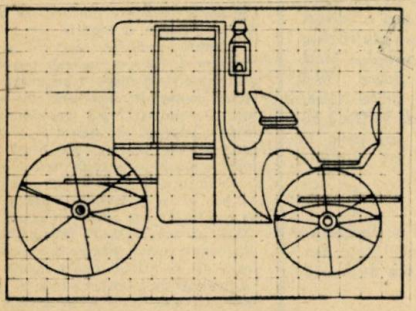

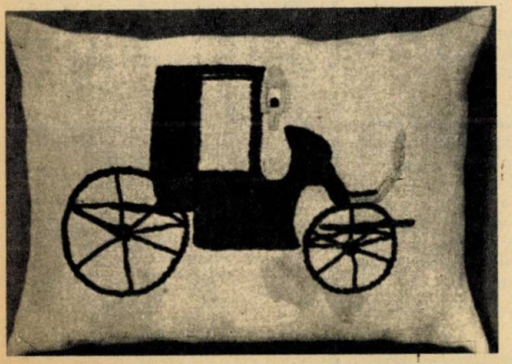

FĂCEȚI-VĂ SINGURI UN SUPORT PENTRU UMBRELE

Un cilindru din carton rezistent cu un bor decupat dintr-o foaie de placaj. Totul se vopsește în culoarea preferată și suportul dv. e gata să ofere refugiu umbrelelor, bastoanelor și să servească de suport pentru obiecte mărunte: chei, mănuși, o revistă etc.

Un strat de nisip pus în fund îi va asigura stabilitatea, o farfurie de plastic așezată deasupra va culege apa scursă de pe umbrelele ude.

DIN RESTURI DE LÎNĂ

Din orice fel de resturi de lînă sau bumbac, în orice fel de culori, combinate după gust şi fantezie, croşetaţi în picioruşe scurte, fel de fel de rotiţe mai mari sau mai mici, cu sau fără picouri pe margine.

După ce aveţi o sumă apreciabilă, decoraţi cu ele un bolero dintr-o ţesătură uni, un cordon, un şal uni, panglica unei pălării, baretele sandalelor, decolteul rochiilor etc. Îmbrăcămintea dv. va avea o notă personală fără nici un fel de cheltuială.

UN HALAT DE BAIE SIMPLU ŞI CONFORTABIL

Bubu, este numele tunicii negrilor africani, făcută dintr-un simplu dreptunghi de pînză, cu o deschizătură rotundă la centru ca să poată trece capul prin ea. Dublată de o ţesătură din prosop o puteţi folosi drept halat de baie sau rochie de casă. Este aşa de simplu, încît orice începătoare poate să-l facă singură. Pentru orice talie, croiţi un dreptunghi de 1,10×2,65 m.; decupaţi din el un cerc şi faceţi-i o fentă. Ca s-o purtaţi procedaţi astfel.

1. Treceţi capul prin deschizătură (bordată cu un verif făcut din ţesătura de prosop, care dublează bubu-ul).

2. Legăturile, din ţesătura de prosop, cusute pe panoul din faţă se leagă în jurul capului ca să menţină veşmîntul.

3. Lărgimea panoului din spate rămîne liberă. Ea maschează fundele legăturilor şi face din bubu un halat confortabil. La dorinţă, îl puteţi confecţiona numai din prosop sau dacă vreţi să folosiţi bubu-ul în chip de rochie uşoară, de vară, pentru casă, faceţi-l dintr-un imprimeu subţire de bumbac.

GEANTĂ DIN INELE

Furnituri: 34 de inele aurii de 2,5 cm. în diametru; 32 de inele de 4 cm. în diametru; 150 g. de fîşii de plastic alb. (Se poate realiza şi din lînă sau bumbac cu firul gros); o croşetă, un fermoar).

Legendă: picioruş scurt = p.s. lănţişor = 1. Ca s-o realizaţi croşetaţi în jurul unui inel mare 4 picioruşe scurte (p.s.), puneţi în interiorul lui un inel mic şi croşetaţi 1 p.s. prinzînd ambele inele. Croşetaţi din nou 4 p.s. numai în jurul inelului mare, 1 p.s. luînd ambele inele, 4 p.s. în jurul celui mare şi în sfîrşit 1 p.s. în jurul ambelor. Veţi avea în total 12 p.s. în jurul inelului mare şi 3. p.s. în jurul ambelor inele. Îmbrăcaţi la fel 32 de perechi de inele. Faceţi 4 benzi de cîte 4 inele pentru fiecare faţă şi coaseţi-le între ele printr-un punct foarte strîns.

Croşetaţi de-a lungul a trei părţi 4 rînduri de p.s., lucrînd în primul rînd: 2 p.s. pe fiecare inel, separate de 3 lănţişoare. La colţuri faceţi 6 p.s. pe fiecare inel.

Amplasaţi cele două feţe cu o cusătură ascunsă. Croşetaţi două rînduri de p.s. în partea de sus a genţii. Dublaţi-o cu o pînză rigidă. Ca s-o închideţi puneţi-i un fermoar. Coseţi în dreapta şi în stînga cîte un inel şi treceţi prin ele un şnur pus în două. Confecţionaţi-l din acelaşi material cu geanta.

E BINE SĂ ȘTIM

Sînteți o gospodină perfectă. Nu neglijați nici cel mai mic lucru din vestimentația soțului dv. Din timp în timp îi curățați cu grijă pălăria.

1

• O periați mai întîi cu o perie moale, ca să scoateți praful din ea.

2

• Dacă fetrul e pătat, continuați periatul cu o perie mai aspră (gen perie de unghii) pe care o înmuiați în puțină apă cu amoniac.

3

• Cu o cîrpă albă îmbibată în benzină ștergeți banta interioară de piele.

Treceți un burete îmbibat în apă cu amoniac în interiorul pălăriei care vine în contact cu părul.

4

• Pudrați cu talc și lăsați să se usuce. Scuturați și ștergeți.

5

• Umpleți pălăria cu foiță de mătase și o puneți într-o pungă de plastic.

SIMPLU-PRACTIC

• *Ca să îndreptați o placă de lemn deformată, udați-o și puneți deasupra o greutate mare, de exemplu o cratiță cu apă.*

• *Veți reda etanșeitatea unui vas de ceramică ușor crăpat, dacă veți unge crăpătura cu lac de unghii incolor.*

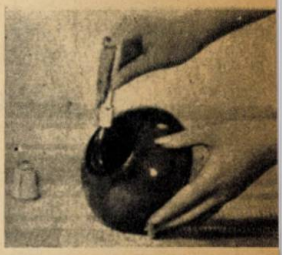

• *Vreți să lipiți o piesă din lemn crăpată? Înserați în crăpătură un foarte fin strat de vată, după ce ați uns-o în prealabil cu clei. Presați părțile una către alta. Lipitura va fi mai rezistentă.*

• *În lipsă de produse speciale, petele de cerneală de pe covor vor dispare dacă le veți freca cu un amestec de sare și lămîie. Lăsați cîteva minute și clătiți cu apă călduță.*

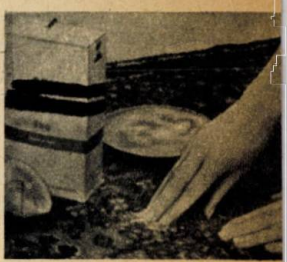

• *Ca să curățați sticla care protejează un tablou, mai ales dacă e vorba de unul delicat, fixați de jur împrejurul marginei interioare a ramei o fîșie subțire de vată. Ea va împiedica apa să pătrundă dedesubt.*

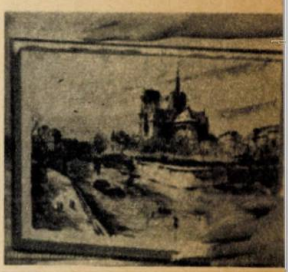

• *Mobilele dv. își vor recăpăta strălucirea dacă le veți freca cu o bucată de lînă îmbibată în următoarea soluție: 2/3 ulei și 1/3 vin roșu. Lăsați să se zvînte și lustruiți.*

DACĂ VĂ PLACE SĂ CROȘETAȚI

...confecționarea acestei amuzante apărători pentru o sticlă de colonie va fi pentru dv. un agreabil divertisment.

Furnituri: resturi de lînă sport (roz și albastru deschis); o minge mică de cauciuc spongios, o croșetă, un pătrat de pînză roz cît să îmbrace mingea.

Cum se lucrează. Îmbrăcămintea pentru fundul și partea superioară a sticlei se croșetează în piciorușe scurte. Ultimul rînd de sus — marginea gulerului — se lucrează din lînă de culoare contrastantă. Restul — corpul sticlei — se croșetează în găurele.

Ca să faceți capul, îmbrăcați mingea în pînza roz, faceți o gaură la bază și fixați în ea dopul sticlei. Strîngeți bine pînză la baza dopului. Desenați ochii, nasul, gura cu creioane colorate sau vopsea.

Ca să faceți părul, luați un mănunchi de fire de aceeași lungime (circa 30 de bucăți) și coaseți-le pe mijlocul capului cu un fir de lînă din aceeași culoare. La cîțiva cm de capete, legați firele de lînă ca pe niște codițe; zburliți capetele și puneți în «păr» cîteva floricele artificiale.

LA UMBRA NUCULUI

Orice grădină are un măr, un nuc rotat sau un alt pom umbros sub care ne retragem cu plăcere. El ar putea deveni repede «salonul nostru de vară». E de ajuns să construim în jurul lui o bancă.

Dimensiunile celei din fotografia noastră sînt: 1,86 m lățime pe 1,86 m lungime și 27 cm înălțime.

Pereții soclului sînt făcuți din scînduri de 20 mm grosime și 25 cm înălțime. Ele se fixează cu șuruburi de 4 picioare de 4/4 cm grosime și înalte de 28 cm.

Scîndurile vor depăși capetele de sus ale picioarelor. În interiorul acestui țarc se încheie un schelet din stinghii de fag geluite de 4×4 cm grosime, întărit cu o cruce orizontală din aceleași fel de stinghii. Scheletul acesta se proptește pe capetele picioarelor și pe bucata de șipcă bătută orizontal pe scîndurile țarcului.

Scîndurile care acoperă soclul sînt din fag geluit, late de 10 cm și groase de 22 mm. Ele se așează la distanțe de 1 cm unele de altele și depășesc soclul cu 4 cm.

Acest planșeu este prevăzut cu o deschizătură pătrată prin care trece trunchiul arborelui. Nefiind fixat decît de stinghiile de fag, planșeul poate fi ridicat ca să permită accesul în interiorul soclului. Banca rămînînd permanent afară, trebuie protejată de intemperii; ea va fi dată cu vopsea de ulei. O saltea din burete de plastic va face din această bancă un pat confortabil.

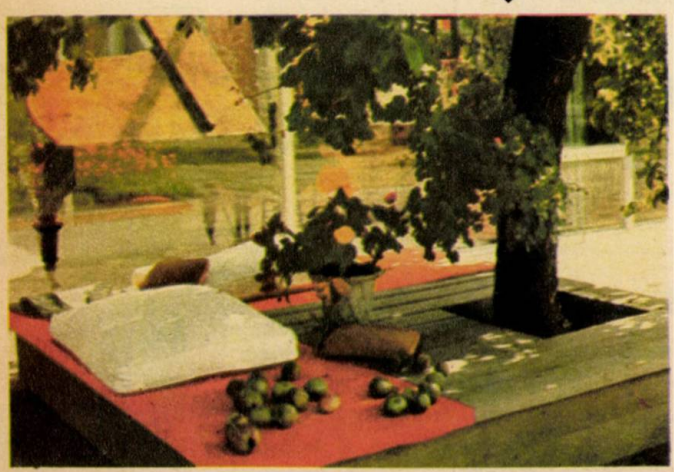

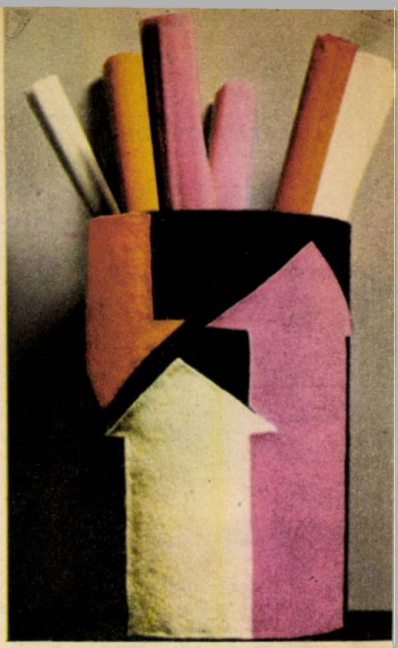

UN COȘ DE HÎRTII

Cel mai ieftin coș de hîrtii, sau cel mai uzat, poate deveni plăcut vederii dacă e îmbrăcat într-o husă realizată dintr-o țesătură uni, de culoare închisă, pe care se aplică motive decorative decupate din plastic sau stofă divers colorate. Puteți alege oranj, roz și alb.

El va decora cu succes vestiarul dv. în chip de suport pentru umbrele sau va fi folosit drept coș pentru lucru de mînă. Copiii de școală își pot ține în el riglele, sulurile de hîrtie, teul. Gospodinele îl pot folosi ca să păstreze în el cîrpele de praf și produsele de întreținere.

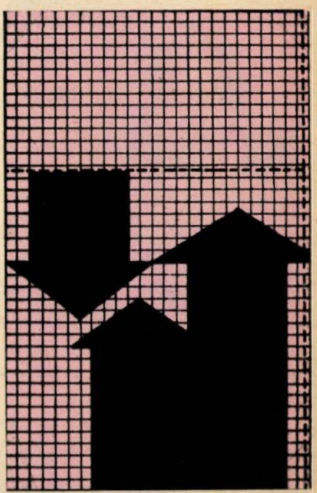

CARTEA PRIN POȘTĂ vă găsește oriunde!

Adresați-vă printr-o carte poștală la **CARTEA PRIN POȘTĂ** — București, Calea Moșilor 62—68, sect. IV, tel. 157070, unitate din cadrul **BAZEI PENTRU DESFACEREA CĂRȚII**, puteți obține lucrarea care vă interesează. Pentru cărțile în curs de apariție se pot face înscrieri. Cărțile se expediază contra ramburs la domiciliul tuturor solicitanților din mediul urban. Apelînd la serviciile librăriei **CARTEA PRIN POȘTĂ**, vă puteți procura din timp cărțile care vă interesează, iar pentru documentația dv. asupra lucrărilor existente precum și a celor în curs de apariție, veți primi gratuit materialele de informare bibliografică.

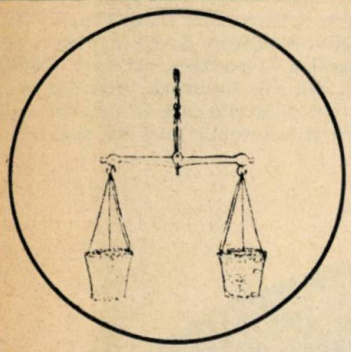

o O balanță veche poate deveni în același timp un obiect decorativ și folositor. Doua coșulețe de răchită suspendate cu trei lanțuri subțiri și echipate cu o dulie și un bec electric, și vechea dv. balanță neutilizabilă se va transforma într-un original corp de iluminat. Se va potrivi bine într-un cadru rustic.

Sus: Tăvița dv. pentru cuburi de gheață, de obicei, se lipește de congelator. Ea va luneca ușor și nu se va mai lipi dacă o veți freca pe fund cu o lumînare de ceară.

Jos: Dacă aveți cărți de joc nelavabile, întindeți-le pe o cîrpă curată. Pudrați-le cu talc și frecați-le cu o bucată de tricou din lînă. Ștergeți-le curat.

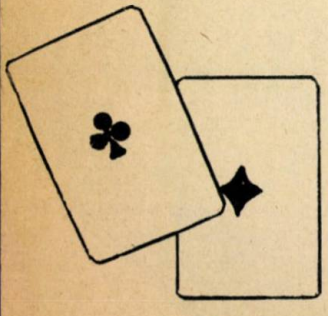

ȘTIAȚI CĂ...

● Ouăle tari se curăță fără greutate dacă în apa de fiert se adaugă puțin oțet?

● Ca să scoateți cu ușurință pielița unui salam uscat, înveliți-l un sfert de oră într-o cîrpă umedă.

● Pastele făinoase nu se vor lipi și nu vor da în foc dacă în apa de fiert veți pune puțin ulei sau unt.

CRUȚAȚI OPERELE DE ARTĂ

● Știați că un cartof crud tăiat în două și trecut pe fața pictată în ulei a unui tablou îl va curăța imediat de praf și îi va reda prospețimea culorilor?

● Dacă aveți cărți îmbrăcate într-o veche și frumoasă legătură din piele, purtați-vă cu grijă cu ele. După ce le-ați curățat de praf, ștergeți-le cu o cîrpă îmbibată în terebentină, apoi lustruiți-le cu o bucată de finet sau de tricou vechi, moale, de lînă.

SIMPLU ȘI PRACTIC

● O sticlă de bere începută se păstrează spumoasă, dacă e bine astupată și păstrată cu gura în jos.

● Podoabele de metal înnegresc uneori pielea sau îmbrăcămintea. Puteți foarte ușor evita acest amănunt neplăcut dacă le dați pe dos cu puțin lac de unghii.

● Umpleți golul de la tubul de carton al unei papiote de ață cu puțin burete de plastic. Veți avea astfel la îndemînă cea mai simplă și mai practivă perniță de ace.

PERLAN gospodine

Detergenții:

PERLAN ALB

PERLAN ALBASTRU

și

PERLAN 15

sînt ideali pentru curățatul țesăturilor din in, bumbac, mătase naturală, fibre sintetice și artificiale.

Gospodine, folosiți-i cu încredere.

FABRICA DE DETERGENȚI TIMIȘOARA

Calea Buziașului nr. 3—5.

CE FACE TÎNĂRA DIN IMAGINI ?

Supunem perspicacității dv. nouă fotografii care ilustrează nouă îndeletniciri și gesturi diferite. Descoperiți ce anume face tînăra din imagini. Bineînțeles, încercarea de-a afla, făcută în tovărășia prietenilor, va avea mai mult haz. Poate chiar caracterul unei mici competiții în măsura în care voiți să acordați un punct pentru fiecare răspuns exact.

Priviți, deci, cu atenție fiecare fotografie și citiți explicațiile care-o însoțesc. La fiecare în parte vă sînt propuse cinci soluții. Bună este însă numai una (cea pe care o găsiți în pag. ...), Nu vă grăbiți! Răspunsul nu-i chiar așa de ușor de găsit...

Dezlegarea în pag...236

Ce anume face tînăra din imagine?
- Mîngîie o pisică?
- Se scarpină?
- Își potrivește geanta pe umăr?
- Își perie puloverul?
- Îndepărtează o scamă?

Gestul e simplu, ea...
- Rupe petalele unei margarete
- Curăță un măr
- Își freacă degetul
- Măsoară o panglică
- Tricotează

E incontestabil. Se pregătește...
- Să deschidă o cutie de conserve
- Să ascută un creion
- Să înșurubeze dopul unui tub de cremă
- Să-și toarne de băut.
- Să pună un șurub

Gîndiți-vă bine
- Se freacă pe deget
- Își scoate mănușa
- Se joacă nervos cu degetele
- Își pune degetarul
- Se împodobește cu un inel

Nu-i așa că:
- Își pune ochelarii?
- Își machiază ochii;
- Își leagă o bentiță?
- Își trage borurile pălăriei?
- Își așează un fular pe cap?

Veți descoperi imediat ce face:
- Își dă cu lac pe unghii
- Termină tivul unei fuste
- Scapără un chibrit
- Pune o bijuterie în cutie
- Răsfoiește o agendă

Ce credeți?
- Își ia o țigară din pachet?
- Își pilește o unghie?
- Se joacă cu mărgelele?
- Desface o bomboană din ambalaj?
- Arată un bibelou

Este vizibil:
- Pune dopul la o sticlă
- Își umple stiloul
- Întoarce ceasul deșteptător
- Prepară un cocktail
- Își amestecă limonada din pahar

Căutați bine
- Pune ață în ac
- Deslipește un timbru de pe un plic
- Brodează
- Citește un termometru medical.

CE FEL DE MAMĂ SÎNTEȚI?

RĂSPUNDEȚI SINCER LA ÎNTREBĂRI ȘI ÎN PAG 238 VEȚI DESCOPERI PROPRIUL DV. PORTRET

PRIMUL CHESTIONAR

1) Aveți mîna ușoară și palma pleacă singură (un fel de reflex)?

Da — Nu

2) Cînd sînteți acasă vi se întîmplă ca, într-o singură oră, să vă uitați de trei ori pe ceas, de teamă să nu întîrziați?

Da — Nu

3) Spuneți mai mult de trei ori pe zi unuia sau altuia din copii: «Hai, hai, grăbește-te»?

Da — Nu

4) În timp ce sînteți preocupată de dozajul ingredientelor pentru o prăjitură, unul din copii vă cere o bomboană. Rugămintea vă enervează?

Da — Nu

5) Vi se întîmplă să interziceți copilului un lucru, apoi la insistențele și protestele lui să cedați și să-i îngăduiți ceea ce tocmai nu-i îngăduise-ți?

Da — Nu

6) Cînd zgomotul copiilor devine insuportabil, vi se întîmplă să strigați la ei ca să facă liniște?

Da — Nu

7) O ușă trîntită de un copil vă face să tresăriți?

Da — Nu

8) Dacă sînteți pe drum cu mașina, refuzați o «oprire-pipi» cerută de unul din copii, care a uitat să profite de oprirea precedentă?

Da — Nu

9) Dacă la un rînd într-un magazin copilul își pierde răbdarea, vi se întîmplă să-i cumpărați cel mai mare pachet de ciocolată (sau alt dulce impresionant) numai ca să-l potoliți?

Da — Nu

Dacă răspundeți de mai multe ori da decît nu, înscrieți în pătratul de mai jos cifra 9.

Dacă răspundeți de mai multe ori nu decît da, înscrieți cifra 3.

AL DOILEA CHESTIONAR

1)V-ați înscris copiii în colonie de vacanță fără să-i întrebați dacă vor?
Da — Nu

2) Dacă unul din copii este invitat să-și petreacă vacanța la bunici (sau prieteni) îi cereți să vă scrie o scrisoare la fiecare trei zile?
Da — Nu

3) Vi se întîmplă să-i cumpărați fetei dv. o bluză fără s-o întrebați dacă îi place?
Da — Nu

4) Citiți scrisorile adresate copiilor dv.?
Da — Nu

5) Cînd unul din copii vă vorbește de un nou prieten, ați vrea să-l cunoașteți imediat?
Da — Nu

6) Refuzați ca fata dv. să poarte o vestimentație care vi se pare excentrică și ridicolă?
Da — Nu

7) Cereți întregii familii să vadă filmul de la televizor sub motiv că v-a plăcut «teribil» cînd ați avut 20 de ani?
Da — Nu

8) Cînd notele copilului sînt în scădere vi se întîmplă să gîndiți, fără argumente, că profesorul e nedrept?
Da — Nu

9) Copilul dv. are mai mult de 13 ani. Îl mai însoțiți la dentist?
Da — Nu

Dacă răspundeți de mai multe ori da decît nu, înscrieți în pătratul de mai jos cifra 6.
Dacă răspundeți de mai multe ori nu, înscrieți cifra 2.

AL TREILEA CHESTIONAR

1) Dacă copilul dv. are temperatură mare, așteptînd medicul, vă lăsați toată treaba?
Da — Nu

2) Dacă sînteți pentru prima dată în vacanță cu copiii dv. într-o regiune necunoscută, întrebați dacă nu sînt șerpi veninoși?
Da — Nu

3) Dacă copilul a plecat să se plimbe cu bicicleta și între timp sună un străin la ușă. vă gîndiți imediat că i s-a întîmplat ceva copilului?
Da — Nu

4) Dacă copilul are note mediocre, primul dv. gînd este că s-ar putea să piardă anul?
Da — Nu

5) Ați fost obsedată de gîndul că sugarul dv. ar putea să se sufoce în așternut?
Da — Nu

6) Sînteți îngrozită de povestiri în care copiii sînt victimele unui accident oarecare?
Da — Nu

7) Puteți adormi dacă unul din copii nu s-a întors acasă deși știți unde este?
Da — Nu

8) Aflînd că copilul dv. face auto-stop, sînteți contrariată?
Da — Nu

9) Dacă copilul pleacă singur în vacanță, cu suficienți bani pentru nevoile lui, în ultimul minut îi mai băgați în buzunar un supliment?
Da — Nu

Dacă răspundeți de mai multe ori da decît nu, înscrieți în pătratul de mai jos cifra 5.
Dacă răspundeți de mai multe ori nu decît da, înscrieți cifra 0.

CHEIA PORTRETULUI DV.

ÎN FUNCȚIE DE CIFRELE ÎNSCRISE ÎN PĂTRATE, VEȚI OBȚINE UNA SAU ALTA DIN ACESTE OPT CHEI: 965, 920, 925, 960, 320, 325, 360, 365.

ÎN PAG. 238 VEȚI GĂSI PORTRETELE CORESPUNZÎND FIECĂREIA DIN ACESTE OPT CHEI.

HUBERTUS

I.A.P.L. „SOMEȘUL“ - CLUJ

vă invită să vizitați restaurantele HUBERTUS ȘI TRANSILVANIA specialități culinare, serviciu ireproșabil.

SOLUȚIILE FOTO-TESTULUI din pag.232

CE FACE TÎNĂRA DIN IMAGINI?

JOCURI DISTRACTIVE

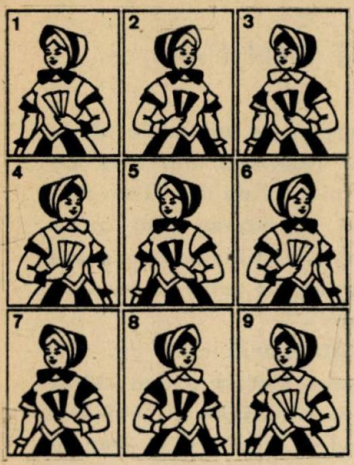

9 DESENE

Dintre cele 9 desene, patru își au perechea (prezentate invers) iar unul este izolat. Vă invităm să precizați perechile și desenul solitar.

NUMAI DOUĂ

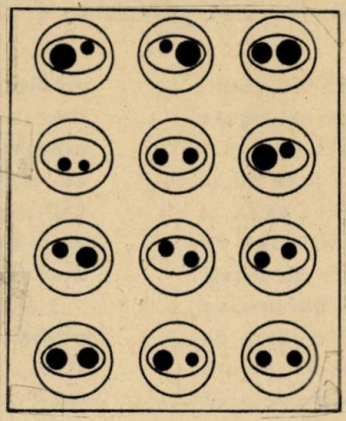

Dintre cele 12 desene numai două sînt identice. Cu puțină atenție le veți putea descoperi.

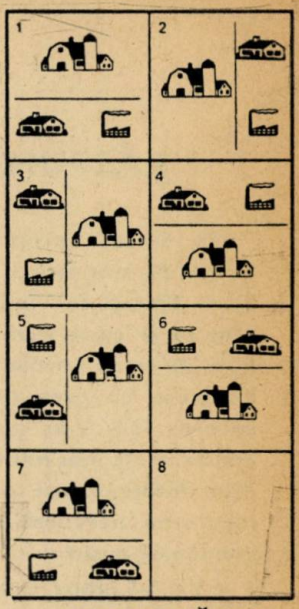

CELE 3 CLĂDIRI

În ultima căsuță (nr. 8) trebuie așezate cele trei clădiri, în așa fel încît să nu semene cu celelalte șapte împărțiri.

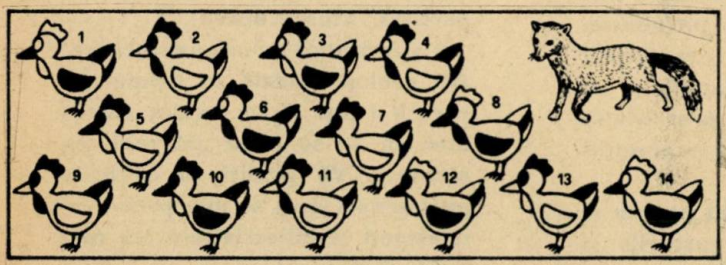

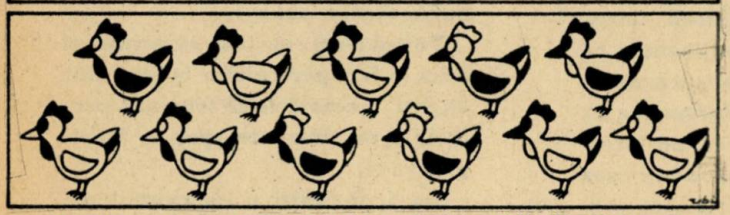

O vulpe a pătruns într-un coteț și a furat trei din 14 găini care se aflau acolo. Cele 11 rămase sînt în desenul de jos. Deci care sînt cele trei găini furate de vulpe?

DEZLEGĂRI

9 DESENE (soluția)

Perechi sînt desenele 1–6, 3–8, 2–5, 4–9. Solitar nr. 7.

NUMAI DOUĂ

Al doilea desen de pe rîndul doi cu al treilea desen de pe rîndul patru.

VULPEA ȘI GĂINILE

Au fost furate găinile nr. 3, 12 și 13.

CELE TREI CLĂDIRI

Fabrica la dreapta, clădirea cea mare la stînga (ambele sus) și casa jos.

DESEN SURPRIZĂ

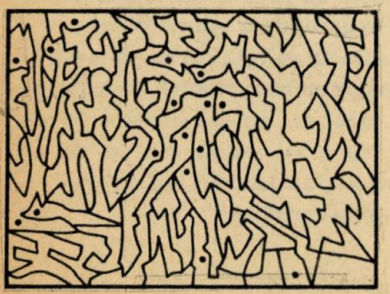

DESEN SURPRIZĂ

Înnegrind zonele în mijlocul cărora se află punctele, veți afla un desen surpriză.

CE FEL DE MAMĂ SÎNTEȚI?

RĂSPUNSURI LA JOCUL TEST DIN PAG. 233

965. Sînteți apropiată de copii. Grijile dv. sînt mai cu seamă legate de ei. Sînteți convinsă că știți mai bine ca ei ce se cuvine și ce nu să facă, de ce au nevoie și de ce nu și de aceea nu prea țineți cont de părerea lor. V-ar place să faceți pentru ei cît mai mult. Din pricina asta sînteți uneori într-o stare de încordare nervoasă. Nu vi se pare că semănați puțin cu o mamă-cloșcă?

9 2 0. Vă iubiți copiii și îi creșteți ușor. Nu v-ați gîndit că «meseria» de mamă pune importante probleme pe plan educativ, dar constatați că materialmente e obositor. Vă păstrați sîngele rece cînd copiii sînt bolnavi sau se rănesc jucîndu-se. Acceptați să-și organizeze singuri viața în sînul vieții familiale, cu condiția să nu creeze prea multe perturbații, căci atunci interveniți energic.

9 2 5. Vă iubiți copiii pentru ei înșiși. Le respectați gusturile și aspirațiile. Dar nu sînteți întotdeauna de acord cu mijloacele pe care le folosesc ca să-și cucerească libertatea. În ciuda eforturilor ca să vă stăpîniți neliniștea, nu întotdeauna reușiți să fiți calmă în ceea ce îi privește. Și tocmai asta provoacă un fel de tensiune nervoasă care uneori se resimte cu putere. Cu toate astea știți bine ce ar trebui să faceți și că nu vă lipsește decît puțină stăpînire de sine ca să reușiți.

9 6 0. Ați dori să faceți totul pentru copiii dv. și din pricina asta uneori sînteți surmenată. Nu prea vă place să aibă inițiative dacă asta înseamnă să se despartă de dv. Vă gîndiți uneori cu nostalgie că se măresc și regretați anii cînd depindeau cu totul de dv. Vi se pare că atunci vă iubeau mai mult. Calitatea dv. dominantă este aceea că în momentele grele nu vă pierdeți firea.

3 6 0. Atmosfera casei dv. este odihnitoare. Sînteți o fire calmă și copiii se simt bine în tovărășia dv. Primul dv. gînd e la ei. Dar ați putea oare să-i lăsați să se depărteze de cadrul familial, deși vă închipuiți că ar fi foarte ușor?

3 2 0. Sînteți o mamă perfectă. Reîncepeți testul ca să vă asigurați de această perfecțiune. Dacă ea persistă, atunci bravo!

3 2 5. Sînteți o bună educatoare. Ați evoluat odată cu timpul pe care îl trăiți și ați înțeles foarte bine că nu se cresc azi copiii ca altădată. Vă gîndiți cu calm la problemele care se pun pentru ei și alegeți cu obiectivitate cea mai bună dintre soluții.

Totuși n-ați reușit să vă dominați frica în fața pericolelor la care sînt expuși. Această frică frînează proiectele de libertate care le faceți pentru ei.

3 6 5. Îi iubiți și cu calmul dv. le asigurați un climat de destindere căci evitați cu dibăcie împrejurările pîndite de mici drame. Dar acest calm ascunde o teamă disimulată în adîncul sufletului. Ea vă face să vă imaginați boli, riscuri, incertitudini care ar putea surveni în viitor. Nu e așa că vă temeți de momentul cînd își vor lua zborul din căminul familial?

FOTOGRAFIILE CITITORILOR NOȘTRI

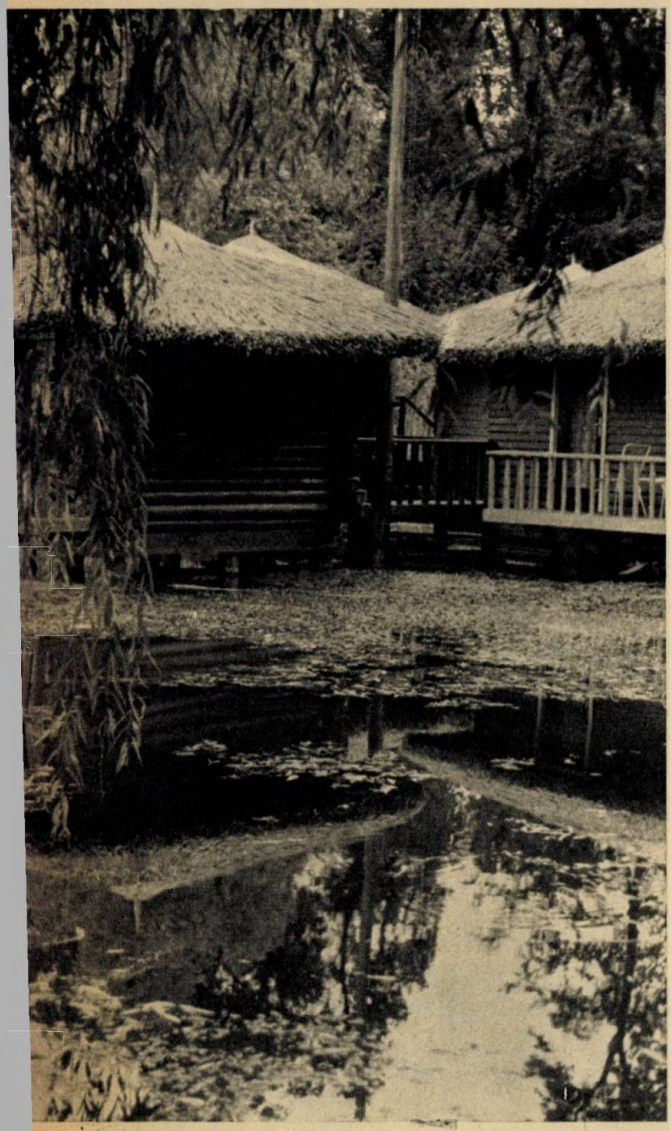

Camping la Snagov
Foto: SERGIU MĂRINESCU
PLOIEȘTI

Coloana infinită
Foto: EMIL MAIOR
Cluj

Alegeți cu prioritate frumoasele și trainicele articole de uz casnic și de artizanat confecționate din: papură, paie, nuiele, lemn, textile, piele, talpă, metal etc., în unitățile de producție ale cooperației de consum.

COOP

● INTRE DORINȚĂ ȘI REALITATE

● IN CĂMINUL VIITORULUI, ELECTRONICA VA FI LA EA ACASĂ.

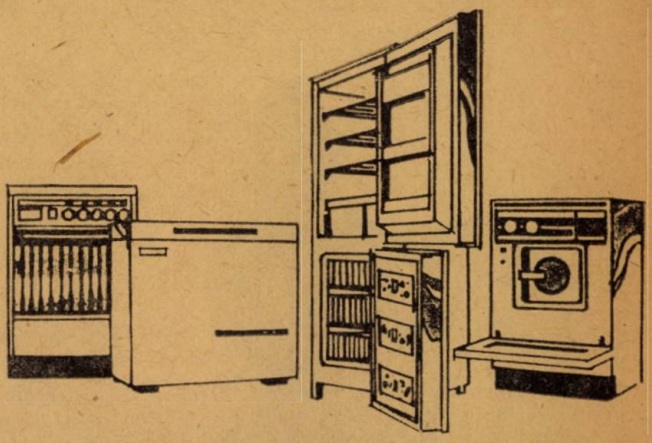

Femeia-GOSPODINĂ în anul 2000

Bucătăria, imens șantier de lucru, care cere gospodinei o activitate de zi cu zi. Cum va arăta ea la sfîrșitul secolului nostru? Iată cum o văd cu ochii minții, realizată pe planșetă, oamenii de specialitate.

În bucătăria secolului 21, electronica este la ea acasă. O apăsare pe buton și alimentele sînt pregătite în cantitățile necesare, o altă apăsare, de data aceasta materia primă pregătită este curățată, spălată. Bucătăria însăși este un mic miracol din oțel sclipitor, mase plastice și lac. Cîteva manevre simple și s-a făcut o treabă pentru care a fost nevoie „altădată", adică în anii noștri, de ore în șir de trudă.

Telecomanda a devenit o noțiune de larg uz „bucătăresc". Gospodina stă comod în fotoliu la un fel de tablou sau masă de comandă, cu butoane multicolore. Mîini nevăzute deschid sau închid ferestrele, dau drumul la căldură sau o opresc. Tot de aici, de la tabloul de comandă, este acționat aparatul care spală vasele sau cel care are grija spălatului rufelor precum și aparatul de purificare a aerului. Ecranul de televiziune se află la loc de cinste în bucătărie. El mijlocește nu numai urmărirea programelor emise de studiouri. Prin conectare la circuitul intern, pe sticla mată se poate vedea ce se întîmplă în camera copiilor.

Orele sînt înaintate. Gospodina se apucă de gătit. A luat alimentele pregătite de mașini și se hotărăște meniul. În această privință i-au fost de ajutor variatele rețete înmagazinate, codificate și care se prezintă sub forma unor plăcuțe perforate. Creierul electronic face restul — cu ajutorul lui, gospodina gătește, coace și obține felurile de mîncare incluzînd garniturile preferate, prăjitura și băutura. Mașina de spălat vesela există precum am văzut, dar ea este folosită doar pentru spălatul oalelor și al cratițelor. Mai puțin pentru corvoada spălatului farfuriilor și al tacîmurilor. Acestea sînt de obicei din material plastic aspectuos, care după o singură folosință, fiind foarte ieftine, pot fi fără regret sacrificate.

Nici mașina de spălat rufe sau de curățat hainele nu prea are căutare deși încă nu a dispărut. Este folosită doar pentru articole vestimentare confecționate din textile „veritabile", nesifonabile. Restul, majoritatea elorlalte articole, sînt fabricate din hîrtie, se poartă o singură dată.

Lenjeria, îmbrăcămintea din hîrtie au o bună aderență, nu pot fi infectate de bacterii. Hîrtia este totodată ignifugă și impermeabilă. Căldura în apartament? Nimic mai simplu. Nici sobe, nici elemente de calorifer ci căldură electrică asigurată de celule

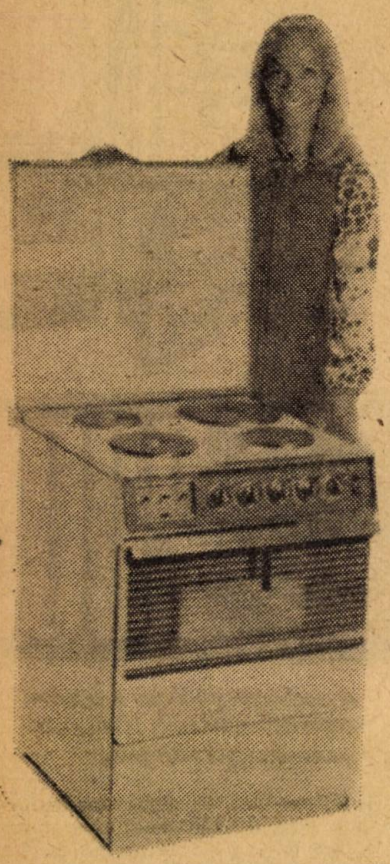

invizibile. De altfel, puzderia de aparate electrice folosite în cămin — peria electrică pentru încălţăminte, dispozitivele de deschis cutii de conserve, periuţa de dinţi, acţionată electric, etc toate au baterii miniaturale încorporate care le asigură o funcţionare autonomă fără să fie legate de apropierea unei prize, a unei surse de energie.

Lumina nu este livrată de surse electrice. Tehnica a descifrat o taină a naturii — luminiscenţa electrică — lumina rece — şi a reuşit s-o reproducă. Spaţii mari, uneori chiar pereţi întregi înzestraţi cu substanţe de iluminat, împrăştie o lumină lină, plăcută, care nu produce umbră. O aparatură bine pusă la punct va asigura funcţionarea instalaţiilor climaterice în toate apartamentele, asigurînd temperatura şi umiditatea dorite. Lucru cu atît mai demn de subliniat cu cît poluarea mediului înconjurator nu va fi eradicată. Asemenea agregatelor existente de pe acum, înzestrate cu filtre fine, dispozitivele viitoare generalizate vor menţine permanent şi pretutindeni în încăperi un microclimat plăcut.

Nu nu mai obiectele vestimentare vor avea impregnate în contextul textil substanţe antibacteriale dar şi stofele de mobilă, covoarele. Un strat subţire de lac va asigura obiectelor la care s-a aplicat — mobilierul — proprietăţi antistatice, ceea ce înseamnă că vor respinge cele mai fine particule de praf şi murdărie care nu pot decît de pildă să nimerească în vîrtejul silenţios al dispozitivelor instalaţiei climaterice. Aceste instalaţii vor funcţiona permanent, pe ferestrele largi, de dimensiunea pereţilor exteriori, vor intra din belşug aer şi lumină.

Geamurile ferestrelor sînt izolate, ele nu se aburesc şi devin mate cînd soarele bate puternic.

Unele din aceste previziuni sînt pe cale de înfăptuire, sau au şi fost înfăptuite, altele se nasc încontinuu pe planşete şi laboratoare. Dar la sfîrşitul secolului ele vor face parte din cotidian.

Femeia secolului ce va veni va pierde mai puţin timp cu îndeletnicirile gospodăriei iar tehnica acestor îndeletniciri va face desigur mulţi bărbaţi să dea fără jenă o mînă de ajutor la menaj sau la curăţenie. Nu va fi nici măcar nevoie să-şi suflece mînecile sau să-şi lege un şorţ.

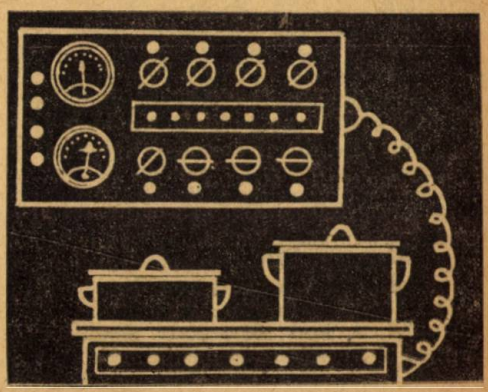

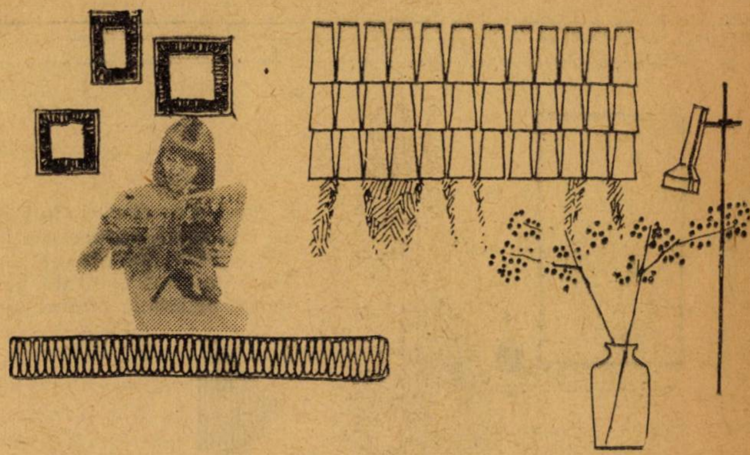

Celor care cu ocazia unei viitoare zugrăveli doresc să schimbe aspectul pereților camerei de zi, le propunem introducerea în tencuială și fixarea cu ipsos a unor olane dispuse vertical pe perete. Zugrăveala se aplică peste întreaga suprafață, olanele devenind astfel parte integrantă a peretelui, o suprafață care ritmează lumina și, în general, creează un punct de atracție. Rîndul de jos de olane poate ascunde cîteva beculețe care pun în valoare panoul acesta decorativ. În plus, „pungile" formate de olane pot fi folosite la agățarea unor obiecte de decorație etc.

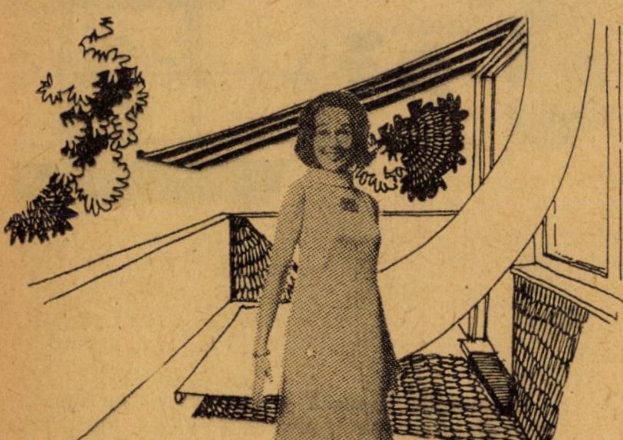

Pentru lunile de vară, la care ne gîndim de pe acum, modificați o parte din perdeaua de soare de pe balconul dumneavoastră astfel încît să devină șezlong (materialul care este comun ambelor se găsește în toate magazinele cu stofe de mobilă). Pentru aceasta este suficient să rulați mai multă pînză pe un sul de lemn atașat unui simplu reazem pe mozaicul terasei. Șezlongul redevine perdea de soare prin ridicarea reazimului pe parapetul balconului.

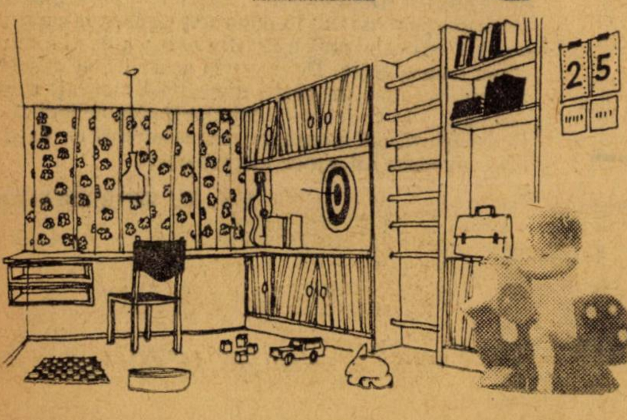

În camera copiilor, la vîrsta cînd pentru aceștia educația fizică devine o activitate zilnică, prevedeți între tronsoanele bibliotecii un spalier ancorat în perete, foarte decorativ, mai ales dacă lemnul este lustruit la culoarea bibliotecii, făcînd astfel corp comun cu aceasta. Poate fi folosit în restul zilei în numeroase alte scopuri: agățarea hainelor etc.

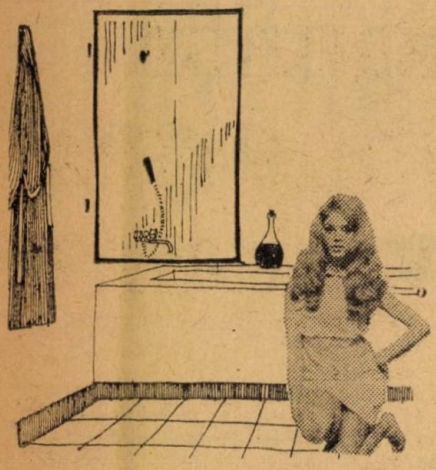

Pentru ca atunci cînd dușul funcționează să nu se ude toată pardoseala băii descoperiți o veche invenție — „paradușul" — de data aceasta dintr-o foaie de geam montată pe o ramă cît de mică de metal prinsă la rîndul ei cu balamale de perete.

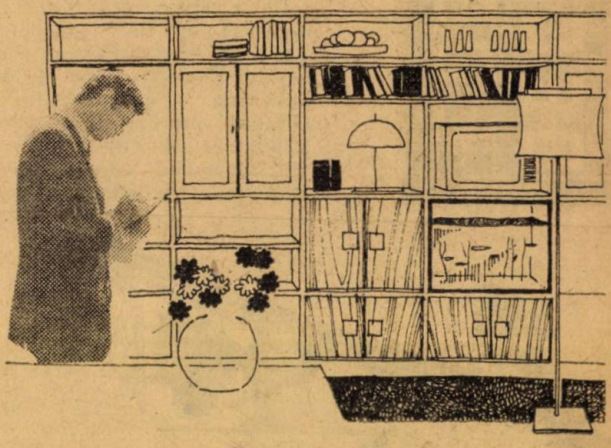

În biblioteca din camera de zi montați un acvarium construit la dimensiunile exacte ale tronsonului și la înălțimea dintre două polițe. Acest acvarium va da încăperii notă originală.

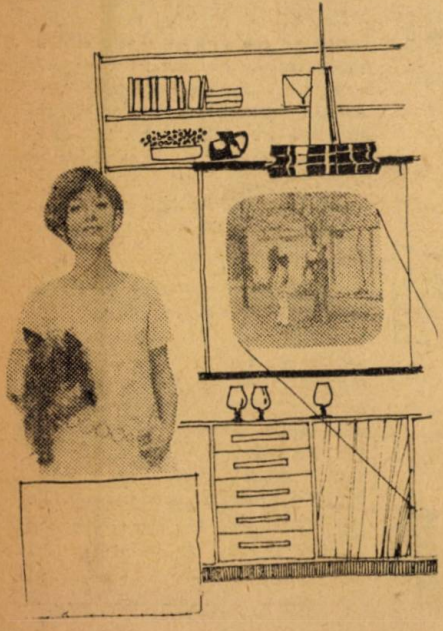

Consecință firească a dezvoltării turismului, apariția din ce în ce mai frecventă a aparatului de proiectat diapozitive și chiar a aparatului de proiecție pentru film impune amplasarea la capătul deschiderii celei mai mari din camera de zi a unui ecran de proiecție. Deoarece în acest loc se găsește biblioteca, este un prilej nimerit să montați ecranul rulant în cadrul acesteia, astfel ca atunci cînd îl desfășurați să mascheze magnetofonul ce va difuza comentariul sonor al proiecției.

Arh. M. KROCHMALNIC

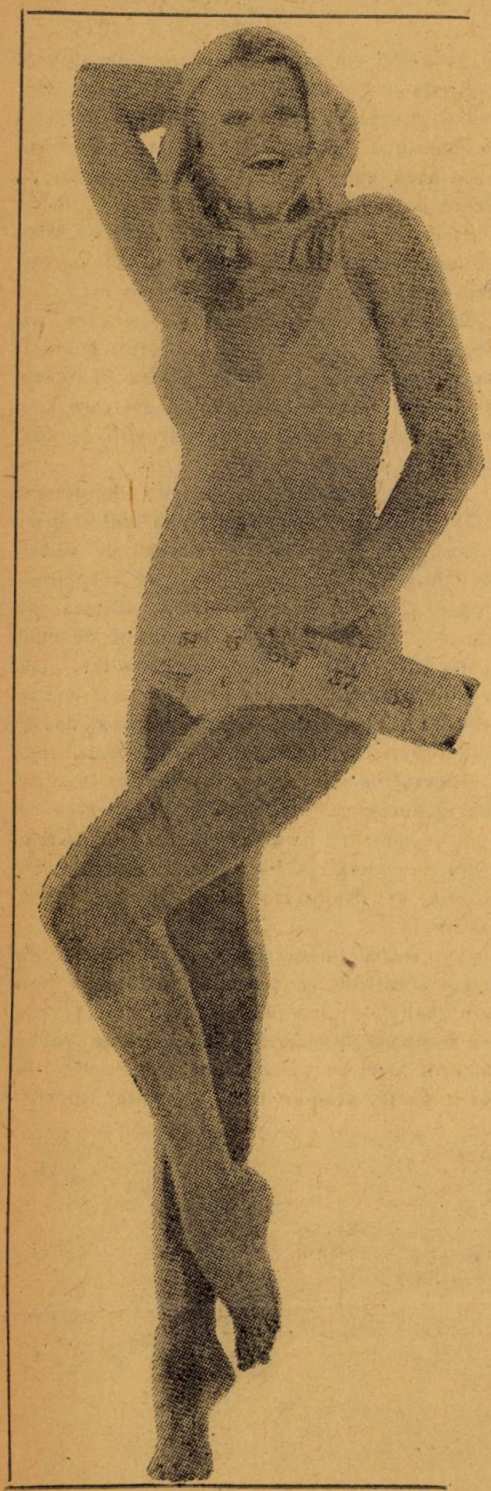

PE CINE ÎNGRAŞĂ INDUSTRIA DE SLĂBIT

„Cumpărați «Izomet Roller»!
Un aparat minune!
O rotiță de cauciuc care se învîrte pe un tub de metal și pe care, stînd în genunchi, o rulați înainte și înapoi, mișcîndu-vă în mod corespunzător corpul. Exersînd doar un minut pe zi, în două săptămîni obțineți primele rezultate și, în primul rînd, O PIERDERE A GREUTĂȚII...".

Această reclamă, însoțită de desene și fotografii atrăgătoare, a fost publicată în cursul anului *1970* în numeroase reviste și ziare din Anglia, Franța, R.F. a Germaniei și din alte țări. Și cine nu vrea să-și mențină silueta sau, mai ales, să piardă, cînd e cazul, kilograme de prisos? „Izomet Roller"-ul — sau „Rolltrainer"-ul, cum s-a numit „rotița slăbirii" — a devenit repede un produs căutat. În Anglia, l-au lansat pe piață *20* de companii rivale. În mai puțin de un an, pe piața britanică au fost vîndute un sfert de milion de rotițe. Afacerea mergea strună...

Pînă cînd, un medic englez a tras semnalul de alarmă: a crescut brusc numărul cazurilor de alunecări de disc și de hernii duble! Majoritatea bolnavilor — oameni care au vrut să slăbească, să-și corecteze cu orice chip silueta și care, fără un antrenament prealabil, s-au dedat stăruitor exercițiilor de alunecare. De atunci, reclamele pentru „Izomet Roller" au dispărut din paginile revistelor...

Episodul rolelor de alunecare — încheiat pentru unii cu traumatisme destul de grave, pentru alții cu un bilanț financiar favorabil — este semnificativ pentru o anumită stare de spirit existentă în unele țări occidentale, unde o publicitate excesivă a creat o adevărată psihoză de „obezitofobie" (expresia îi aparține profesorului dr. P. Klotz de la spitalul Beaujon, Franța), care pune adeseori probleme mai grave decît chiar o obezitate reală! Speculînd dorința de a slăbi a unor persoane grase sau închipuit corpolente, utilizînd o reclamă amplă, insinuantă, diverși oameni de afaceri obțin beneficii enorme aducînd pe piață pseudo-medicamente și aparate de slăbit, care în cazul cel mai bun nu

au nici un efect. Pentru că, așa cum s-a văzut ele pot fi și dăunătoare...

Moda este unul din elementele care întrețin psihoza; o femeie de 40 de ani vrea să se îmbrace ca o fată de 20, dar rochiile cu talie ultrafină nu o mai cuprind. Atunci încearcă să ajungă la „greutatea ideală". Dorința de a slăbi devine o obsesie. Într-un asemenea moment, un „Izomet Roller", sau orice alt remediu pentru slăbire, apare ca un adevărat salvator. De cele mai multe ori însă, cu consecințe grave. Cît privește articolele publicitare care vorbesc despre „greutățile ideale", ele nu specifică faptul că aceste greutăți nu reprezintă, de fapt, un criteriu riguros științific. Tabelele de greutăți înfățișează doar o medie a unei populații cu o anumită talie. Consultîndu-le, aflăm dacă sîntem mai grei sau mai ușori decît un subiect mediu și nu unul ideal. La o masă rotundă consacrată obezității și obezitofobiei, organizată la Bichat, în Franța, au fost combătute statisticile care alimentează fobia de grăsime. Este vorba, între altele, de tabelele privind cauzele deceselor, elaborate de companii de asigurări; conform acestora, excesul de greutate însoțește o creștere a mortalității. Or, s-a susținut la această masă rotundă, este stabilit că prin slăbire numai marii obezi își ameliorează șansele de prelungire a vieții. Pentru că nu s-a demonstrat pînă acum că obezitatea obișnuită a vîrstei adulte ar afecta asupra duratei vieții...

În orice caz, obezitofobia — care cuprinde și pe mulți din cei ce au o greutate absolut normală — s-a dovedit a fi mină de aur pentru o adevărată industrie a slăbitului, aflată în continuă dezvoltare și care speculează naivitatea unor largi categorii de cetățeni. Printr-o publicitate abil condusă, psihoza contribuie la menținerea și extinderea fricii de obezitate. Datorită acesteia, din necesitate medicală slăbitul a devenit o modă, o îndeletnicire care „se poartă" — și care are repercusiuni negative pe diferite planuri: financiar, moral și chiar asupra sănătății. Subiecții ei au devenit nu bolnavi care trebuie îngrijiți, ci oameni nemulțumiți de conformația corpului lor...

În luna septembrie, revista londoneză „Observer" a publicat concluziile unei anchete întreprinse în culisele „industriei de slăbit" din Anglia. Constatările au fost surprinzătoare. Cifra de afaceri atinsă de această „industrie" se ridică, anual, la circa 50 de milioane lire sterline. „Rezultatul uimitor, scrie revista, este că cei mai mulți din acești bani sînt irosiți de pomană. Cel ce-ar vrea să devină mai zvelt ajunge să-și piardă speranțele, respectul de sine, banii. Pierd orice în afară de greutate"... „Multe din «ajutoarele de slăbit» sînt atît de absurde încît te poți mira cum de există", — i-a declarat autorului anchetei, dr. Phyllis Mortimer, expertă în obezitate.

Un sector important al industriei de slăbit îl constituie producerea „alimentelor pentru zvelți", a căror vînzare se ridică la circa 30 milioane lire sterline pe an. Este vorba în linii mari de două tipuri de produse. Pe de-o parte, așa-numitele „alimente" cu sub-

O reclamă pentru „Mirror-clubul sveltilor" — pentru membrii clubului se alcătuiește un regim alimentar calculat electronic!

isomet roller

une petite roue qui en veut à votre ventre

Publicitate pentru „rotița de slăbit" — dar nici un cuvînt despre herniile duble...

stanțe care reduc apetitul. Pe de altă parte, o serie de preparate cu un conținut redus de calorii. Din prima categorie fac parte așa-numiții biscuiți „Snack", produși de compania „Limmits and Trimetts" sau de societatea „Minibiscks", un praf care trebuie amestecat cu apă (de pildă praful „Complan" produs de compania Glaxco), și diferite alte produse: ciocolate pentru slăbit, cafele pentru slăbit etc. Acestea conțin proteine, carbohidrați, substanțe minerale, vitamine și, luate conform instrucțiunilor, determină o anumită scădere a greutății. Numai că regimul alimentar de acest fel este extrem de monoton și nu poate fi suportat mult timp. Iar în momentul în care se trece la mîncărurile obișnuite, se „recîștigă" imediat greutatea pierdută... Pe de altă parte, cîteva studii întreprinse au demonstrat că o parte din aceste „medicamente" pentru slăbit afectează sistemul nervos, contribuie la o stare de iritabilitate, dau palpitații etc. De altfel, începînd din ianuarie 1973, în Anglia vor intra în vigoare noi regulamente restrictive privind aducerea pe piață a produselor alimentare de slăbit. În Suedia au început să fie aplicate, încă din iulie 1971, noile regulamente care interzic vînzarea unor preparate „care combat corpolența prin accelerarea proceselor intestinale, slăbind simțul gustului și reducînd apetitul". Substitutele alimentare, din a doua categorie, nu sînt vătămătoare. Dar, în același timp, ele nu feresc întotdeauna de îngrășare...

Pentru amatorii de slăbit — cu posibilități materiale mai substanțiale — au fost create numeroase clinici speciale care posedă diferite aparate electrice de masaj — „instrumente de tortură rafinată", scrie ironic autorul anchetei din „Observer". Asociația consumatorilor a inițiat un studiu referitor la eficacitatea aparatelor. Iată concluzia: „Cea mai mare parte a energiei pe care o pierde un om ca urmare a acțiunii acestor vibratoare poate fi eliberată, în aceeași perioadă de timp, printr-o plimbare înceată pe jos". În plus, folosirea greșită a vibratoarelor a determinat și unele accidentări.

Revista „Which?" a testat și ea cîteva din produsele industriei de slăbit. Între altele, un șort special care se strînge pe corp. „Stoicii testatori — a dezvăluit „Which?" — au constatat că nu au pierdut nimic din greutate". În afară de saloane de înfrumusețare, care oferă tratamente de slăbire, în afara unor „ferme ale sănătății", care oferă tratamente asemănătoare, au luat ființă și diferite cluburi. Unul din cluburi — „Paznicii greutății" — s-a dovedit o afacere bună: a ajuns să editeze o colecție de rețete culinare și să producă preparate alimentare de slăbit.

Cea mai recentă creație de acest fel este „Mirror-clubul zvelților". În calcularea caloriilor pe care trebuie să le cuprindă o dietă trimestrială recomandată membrilor doritori să slăbească, clubul — cum se arată în reclamele sale — folosește serviciile unui... calculator electronic. (Evident, obținerea unei asemenea rețete implică o taxă substanțială...).

„O risipă de bani", astfel caracterizează dr. Beric Wright, conducătorul Institutului directorilor de centre medicale din Anglia, produsele puse la dispoziție de „industria de slăbit". Cît privește remediul pe care-l propune el împotriva obezității, este mult mai simplu și de loc cheltuitor; el se bazează, în primul rînd, pe un regim alimentar corect și, mai ales, pe... o puternică voință, pentru a rezista tentațiilor de a gusta din diferite bucate îmbietoare...

Anul 1972 marchează cea de-a 50-a aniversare a descoperirii, de către arheologul englez Howard Carter și Lord Carnavon, promotorul cercetărilor, a mormîntului lui Tutankamon, care adăpostea — împresurate de zeci de obiecte alcătuind un neasemuit tezaur — sicriul de aur și masca mortuară a faraonului de acum trei milenii. Oameni de știință din numeroase țări s-au aplecat cu pătimașă perseverență asupra enigmelor ce înconjoară viața și, mai cu seamă, moartea sa, utilizînd cele mai avansate metode științifice — de la investigațiile arheologice ultramoderne pînă la cele mai perfecționate tehnici ale... medicinii legale — pentru a da răspuns la atîtea și atîtea semne de întrebare ce planează asupra acestei existențe.

În cele ce urmează, profesorul R.G. Harrison, șeful Facultății de anatomie a Universității din Liverpool (Anglia), autoritate mondială în domeniul identificării vestigiilor umane, relatează unele aspecte ale cercetărilor sale ce aveau drept obiect mumia lui Tutankamon și cea a unui alt domnitor, egiptean, al cărui mormînt fusese descoperit în 1907.

CONTINUARE ÎN PAG. 249—250

Faraonul Tutankamon — reprezentare picturală de pe cel de-al doilea sicriu mumificat al sarcofagului.

TUTANKAMON A AVUT UN FRATE?

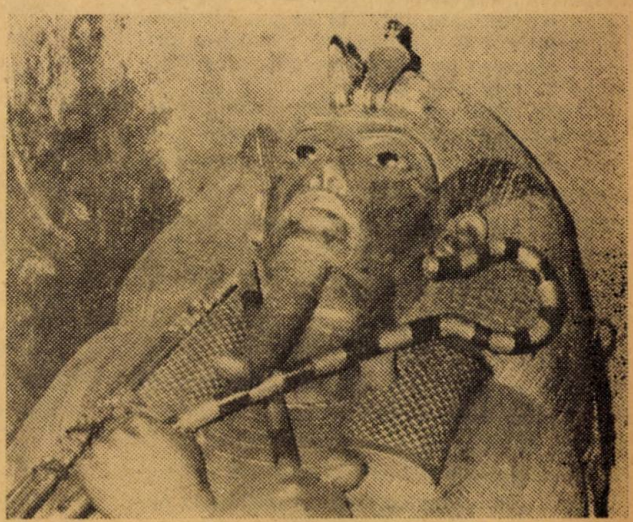

Sicriul — mumificat exterior — purtînd chipul faraonului Tutankamon